

กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการค้าสินค้าของตุรกี

3.1 ภาพรวมการค้าและกฎระเบียบด้านการค้าของตุรกี

ในปัจจุบันหน่วยงานที่เป็นผู้รับผิดชอบหลักในการกำหนดและดำเนินนโยบาย รวมทั้งประสานงานด้านนโยบายการค้าระหว่างประเทศคือกระทรวงเศรษฐกิจ (Ministry of Economy) โดยกระทรวงเศรษฐกิจจะทำการประเมินและทบทวนนโยบายด้านการค้าระหว่างประเทศทั้งในส่วนของการนำเข้า การส่งออก และมาตรฐานเกี่ยวกับการค้าอยู่เป็นประจำทุกปี โดยมีการรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานภาคเอกชน สภาหอการค้า กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งหน่วยงานทางด้านวิชาการ เช่น สถาบันวิจัย และมหาวิทยาลัย เป็นต้น

กฎหมายด้านการค้าระหว่างประเทศที่สำคัญที่สุดของตุรกี คือ กฎระเบียบการค้าระหว่างประเทศ เลขที่ 2976 พ.ศ. 2527 (The Foreign Trade Regulation Law No. 2976 of 1984) นอกจากนี้ การดำเนินการตามกรอบข้อตกลงระหว่างประเทศโดยเฉพาะข้อตกลงต่อองค์การการค้าโลกถือเป็นกรอบหลักในการบังคับใช้กฎและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการค้าระหว่างประเทศของตุรกี ในกรณีที่มีความแตกต่างระหว่างกฎหมายในประเทศกับข้อตกลงระหว่างประเทศ ตุรกีจำเป็นต้องดำเนินการตามข้อตกลงระหว่างประเทศที่ตุรกีได้ทำข้อตกลงไว้แล้ว (รายชื่อกฎหมายหลักที่เกี่ยวข้องกับการค้าปรากฏในตารางที่ 3.1)

ตารางที่ 3.1: รายชื่อกฎหมายสำคัญของตุรกีที่เกี่ยวข้องกับการค้าระหว่างประเทศ

เรื่อง	ชื่อกฎหมาย	บังคับใช้ (พ.ศ.)
การค้าระหว่างประเทศ (Foreign Trade)	Foreign Trade Regulation Law (No. 2976 of 1984)	2527
ศุลกากร (Customs)	Customs Law (No. 4458 of 2000)	2543
การนำเข้า (Import Regulations)	Import Regime Decree (No 7606 of 1995)	2538
	Quota and Tariff Quota Administration Decree (No. 339 of 2010)	2553
การส่งออก (Export Regulations)	Law on Measures to be taken by the Government Relating to Taxes for the Purpose of Promoting Exports (No. 261 of 1963)	2506
	Export Regime Decree (No. 7623 of 1995)	2539
	Export Regulation (Official Gazette No. 26190 of 2006)	2549
	Inward Processing Regime Decree (No. 8391 of 2005)	2548
	Outward Processing Regime Decree (No. 11864 of 2007)	2550
การคลัง (Fiscal)	Personal Taxes Law (No. 5479 of 2006)	2549
	Corporate Tax Law (No. 5520 of 2006, amending Law No. 5422)	2549
	Income Tax Law (No. 5479 of 2006)	2549
	Law No. 4842 of 2003, amending Law No. 4369 of 1998	2546
	Special Consumption Tax (SCT) Law (No. 4760 of 2002)	2545

เรื่อง	ชื่อกฎหมาย	บังคับใช้ (พ.ศ.)
การอุดหนุน (Subsidies)	Adopting the Agreement on Interpretation and Application of Articles IV, XVI, and XXIII of the GATT (subsidies code) Decree (No. 9155 of 1985)	2528
กฎระเบียบทางเทคนิคและมาตรฐาน (Technical Regulations and Standards)	The Law Relating to the Preparation and Implementation of Technical Legislation on Products (No. 4703)	2545
	Ministerial Decree on the Regime Regarding Technical Regulations and Standardization for Foreign Trade (No. 9454 of 2005)	2548
มาตรการสุขอนามัย (Sanitary and Phytosanitary Measures)	Sanitary Law (No. 1593 of 1930)	2473
	Turkish Foods Codex Regulation (Official Gazette No. 23172 (bis) of 1997)	2540
	Fisheries Law (No. 1380 of 1971); amended by Law No. 3288/1986	2529
	Fisheries Regulation (No. 2223 of 1995)	2538
มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุน (Anti-dumping and Countervailing Measures)	Law on the Prevention of Unfair Competition on Imports (No. 4412 of 1999)	2542
	Decree on the Prevention of Unfair Competition on Imports (No. 23861 of 1999 and Amendment 9840 of 2005)	2542
	Regulation on the Prevention of Unfair Competition on Imports (No. 23861 of 1999 and Amendment No 24743 of 2002 and Addendum No. 26061 of 2006)	2542
มาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น (Safeguard Measures)	Decree No. 7305 (Official Gazette No. 25476 of 29 May 2004)	2547
	Regulation on Safeguard Measures for Imports (Official Gazette No. 25486 of 8 June 2004)	2547

การเข้าร่วมเป็นสหภาพศุลกากร (Customs Union) กับสหภาพยุโรป ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2539 เป็นอีกปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อการกำหนดและดำเนินนโยบายด้านการค้าระหว่างประเทศของตุรกี นอกจากนี้ ปัจจัยสำคัญอีกประการที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดทิศทางนโยบายการค้าระหว่างประเทศของตุรกี คือ แผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2550-2557) ที่มุ่งสร้างความสามารถทางการแข่งขัน รวมทั้งกลยุทธ์การพัฒนาประเทศในระยะยาว (พ.ศ. 2544-2566) ที่ให้ความสำคัญกับสินค้าและบริการเพื่อการส่งออก การผลิตที่เน้นการใช้เทคโนโลยีโดยเฉพาะสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่มสูง และการสนับสนุนกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกจากบริษัทขนาดกลางและขนาดเล็ก (SMEs) ดังนั้น ข้อตกลงต่อองค์การการค้าโลก และความสัมพันธ์ด้านการค้าระหว่างตุรกีและสหภาพยุโรป รวมถึงการดำเนินการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อระบบการค้าของตุรกีในปัจจุบัน

จากการจัดลำดับโดยหน่วยงาน The Heritage Foundation ในปี พ.ศ. 2556 ตุรกีมีค่าดัชนีเสรีทางการค้า กล่าวคือ ตุรกีเป็นประเทศที่มีความเสรีทางการค้าระหว่างประเทศสูงเป็นลำดับที่ 51 ของโลก (เทียบเท่ากับคะแนน 84.5 จาก 100) และมีอัตราการภาษีศุลกากรโดยเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 2.7 ซึ่งต่ำกว่าอัตราค่าเฉลี่ยของทั่วโลก แต่สินค้าเกษตรหลายรายการยังได้รับการปกป้องโดยการตั้งภาษีศุลกากรนำเข้าในอัตราที่สูงมาก

3.2 มาตรการทางด้านภาษีศุลกากร

3.2.1 การนำเข้าและอัตราภาษีศุลกากรนำเข้า

การจำแนกพิกัดศุลกากรของตุรกีใช้มาตรฐานระบบการจำแนกของปี พ.ศ. 2550 Harmonized Commodity Description and Coding System (HS) ซึ่งประกอบไปด้วยอัตราพิกัดศุลกากรทั้งสิ้น 16,448 ประเภทสินค้า ตุรกีใช้ระบบพิกัดศุลกากร 12 หลัก โดย 6 หลักแรกแสดงถึงพิกัดมาตรฐานของระบบ HS หลักที่ 7 และ 8 เป็นไปตามระบบพิกัดศุลกากรของสหภาพยุโรป และหลักที่ 9 และ 10 แสดงถึงประเภทย่อยที่สร้างขึ้นเพื่อจุดประสงค์ในการเก็บภาษี และจุดประสงค์ของสองหลักสุดท้ายเพื่อประโยชน์ในการเก็บข้อมูลทางสถิติ

การเจรจาอบอรรุกว่ายส่งผลให้ตุรกีมีอัตราภาษีผูกพันในสินค้าเกษตรกรรมทุกประเภท และมีอัตราภาษีผูกพันประมาณร้อยละ 33.5 ของสินค้าอุตสาหกรรม โดยในสินค้าเกษตรกรรมมีอัตราภาษีผูกพันตั้งแต่ร้อยละ 0 ถึงร้อยละ 225 โดยมีค่าเฉลี่ยประมาณร้อยละ 72 ในส่วนของสินค้าที่ไม่ใช่สินค้าเกษตรกรรมมีอัตราภาษีผูกพันตั้งแต่ร้อยละ 0 ถึงร้อยละ 82 โดยมีค่าเฉลี่ยประมาณร้อยละ 17.4

รูปแบบการเก็บภาษีศุลกากรของตุรกีร้อยละ 98.3 ของประเภทสินค้าทั้งหมดมีการเรียกเก็บตามอัตราส่วนร้อยละของมูลค่าสินค้าที่นำเข้า (Ad Valorem Tariff) ส่วนในสินค้าที่เหลืออีก 278 ประเภทสินค้ามีการเก็บภาษีในลักษณะต่างๆ เช่น การเรียกเก็บภาษีเป็นอัตราคงที่ตามหน่วยสินค้าที่นำเข้า (Specific Tariff) และ/หรือ การเรียกเก็บทั้งในรูปแบบอัตราส่วนร้อยละของมูลค่าและตามหน่วยของสินค้าที่นำเข้า (Mixed and Compound Tariff) เป็นต้น โดยตัวอย่างสินค้าที่ถูกเรียกเก็บภาษีในลักษณะต่างๆ ตามที่ได้กล่าวมามีดังนี้ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เหล้า และแผ่นฟิล์มภาพยนตร์ถูกเรียกเก็บภาษีตามหน่วย ในขณะที่ พรม แก้ว ผลิตภัณฑ์เครื่องแก้ว และนาฬิกาถูกเรียกเก็บภาษีแบบผสม ในฝั่งสินค้าเกษตรมีการเรียกเก็บภาษีในลักษณะผสมเช่นกัน เช่น โยเกิร์ต และเส้นพาสต้า เป็นต้น สำหรับภาษีในรูปแบบอื่นๆ นั้น ตุรกีไม่มีการเรียกเก็บภาษีตามฤดูกาล

จากการตัดสินใจเข้าร่วมสหภาพศุลกากรกับสหภาพยุโรปของตุรกีส่งผลให้การปกป้องสินค้าด้วยระบบภาษีมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนระหว่างสินค้าเกษตรกรรมและสินค้าอุตสาหกรรม ในปี พ.ศ. 2554 อัตราภาษีตามหลักปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง (MFN Rate) ในภาพรวมมีอัตราภาษีเฉลี่ยที่ร้อยละ 12.2 ซึ่งหากพิจารณาเฉพาะอัตราภาษี MFN Rate ในสินค้าเกษตรกรรมมีค่าเฉลี่ยสูงถึงร้อยละ 47.9 เช่น อัตราภาษี MFN Rate ในกลุ่มเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์จากนมมีอัตราสูงกว่าร้อยละ 100 ในขณะที่อัตราภาษี MFN Rate ในสินค้าอื่นที่ไม่ใช่สินค้าเกษตรกรรม (HS 25-97) มีค่าเฉลี่ยเพียงร้อยละ 4.1 โดยสินค้าที่มีอัตราภาษี MFN Rate สูงกว่าร้อยละ 10 ได้แก่ สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อย่างไรก็ตาม ตุรกีมีสินค้าปลอดภาษีคิดเป็นร้อยละ 23.2 ของประเภทสินค้าทั้งหมดซึ่งรวมถึงสินค้าภายใต้ข้อตกลงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เวชภัณฑ์ เยื่อกระดาษที่ทำจากไม้ ซีเมนต์ และผลิตภัณฑ์ที่มาจากสัตว์ เป็นต้น

ภายใต้กฎหมายเลขที่ 474¹ กำหนดให้รัฐบาลตุรกีสามารถเพิ่มอัตราภาษีศุลกากรและอัตรา MFN ได้เมื่อมีเหตุจำเป็นในการปกป้องอุตสาหกรรมในประเทศ ผ่านการกำหนดอัตราภาษีทางกฎหมาย (Statutory Tariff) ซึ่งแตกต่างจากอัตราภาษีศุลกากร MFN ที่ได้รับการเห็นชอบเป็นรายปีจากสภารัฐมนตรี (Council of Ministers) โดยกฎหมายกำหนดให้รัฐบาลสามารถกำหนดอัตราภาษีเพิ่มสูงขึ้นได้อีกร้อยละ 150 จากอัตราภาษี MFN เพื่อให้อุตสาหกรรมภายในประเทศได้รับการปกป้องอย่างแท้จริง อย่างไรก็ตาม อัตราภาษีตามกฎหมายนี้จะมีผลครอบคลุมเฉพาะประเภทสินค้าที่ไม่อยู่ในรายการผูกพันตามกรอบข้อตกลงกับองค์การการค้าโลก และสินค้าที่ไม่อยู่ภายใต้ขอบเขตของสหภาพศุลกากรที่ตุรกีเข้าร่วมและมีข้อผูกพันในปัจจุบัน สำหรับประเภทสินค้าที่ผูกพันภายใต้ข้อตกลงสหภาพศุลกากรจะสามารถเพิ่มอัตราภาษีได้แต่ไม่เกินเพดานที่กำหนดไว้ตามข้อผูกพันเท่านั้น

3.2.2 ระบบการให้สิทธิพิเศษทางภาษี

เพื่อให้เป็นไปตามพันธกรณีจากการเข้าร่วมสหภาพศุลกากรกับสหภาพยุโรป ตุรกีได้ให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีกับประเทศที่สาม รวมทั้งระบบการให้สิทธิพิเศษทางภาษี (GSP) เช่นเดียวกับที่กำหนดในระบบการค้าของสหภาพยุโรป จากข้อผูกพันดังกล่าวทำให้ตุรกีได้ดำเนินการลดภาษีหรือยกเลิกภาษีในสินค้าอุตสาหกรรมภายใต้พิกัดภาษีศุลกากร HS 25-97 และมีการเปิดเสรีในสินค้าเกษตรกรรมบางประเภทรวมทั้งสินค้าเกษตรกรรมแปรรูปด้วย การให้สิทธิพิเศษทางภาษีสำหรับสินค้าเกษตรกรรมส่วนมากจะดำเนินการผ่านการให้โควตาในอัตราภาษี (Tariff-Rate Quotas ซึ่งจะกล่าวถึงในข้อ 3.4 ต่อไป)

3.2.3 การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมและอากรอื่นๆ

ค่าธรรมเนียมและอากรอื่นๆ มีอัตราที่แตกต่างกันไปและในบางกรณีอาจสูงถึงร้อยละ 15 ของภาษีศุลกากรโดยเปรียบเทียบเป็นการเก็บส่วนแบ่งของท้องถิ่นนั่นเอง โดยสินค้าที่ขนส่งทางน้ำจะต้องเสียค่าธรรมเนียมระบบขนส่งที่อัตราร้อยละ 4 ของภาษีศุลกากร สินค้าที่ขนส่งทางถนน รถไฟ และเครื่องบินจะต้องเสียค่าธรรมเนียมร้อยละ 3 ของภาษีศุลกากร สำหรับสินค้าที่มีข้อผูกพันกับองค์การการค้าโลกการเก็บค่าธรรมเนียมและอากรอื่นๆ จะเป็นไปตามข้อตกลงที่มีการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมอื่นๆ ไว้แล้ว ยกเว้นในสินค้าที่กำหนดว่าไม่เก็บค่าธรรมเนียมและอากรอื่นๆ

ในปัจจุบันตุรกีมีการเก็บเงินเข้ากองทุน Mass Housing Fund (MHF) จากการนำเข้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำที่อยู่ภายใต้พิกัดศุลกากร HS รหัสขึ้นต้นด้วย 02 03 15 16 และ 23 โดยการเก็บเงินเข้ากองทุนนี้มีอัตราที่แตกต่างกันตามแหล่งประเทศผู้ส่งออก หากเป็นการนำเข้าจากสหภาพยุโรป และจากประเทศอื่นๆ มีการเรียกเก็บตั้งแต่อัตราร้อยละ 0-35 ตามมูลค่าของสินค้านำเข้า ในปัจจุบันตุรกียังไม่มีข้อผูกมัดใดๆ ในการกำหนดอัตราภาษีศุลกากรสำหรับสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ ยกเว้นหากเป็นการนำเข้าจากประเทศสมาชิกสมาคมการค้าเสรียุโรป (EFTA) จะไม่ต้องเสียอากรนำเข้าและไม่มีการเก็บเงินเข้ากองทุน MHF ภายใต้ความตกลงการค้าเสรีตุรกี-EFTA

¹ กฎหมายเลขที่ 474 ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2507 และบังคับใช้โดยกฎหมายเลขที่ 4217 ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2539

3.2.4 มาตรการจำกัดด้านปริมาณด้วยอัตราภาษีและการยกเว้นภาษี

ตุรกีไม่มีข้อผูกพันในการกำหนดมาตรการจำกัดด้านปริมาณด้วยอัตราภาษีตามข้อตกลงระหว่างประเทศ ตุรกีได้มีการกำหนดโควตาอัตราภาษีตามหลักประติบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง (MFN) เป็นรายกรณี โดยหลักการจัดสรรโควตาที่กำหนดขึ้นจะเป็นไปตามหลักการจัดลำดับผู้มาก่อนหลังหรือบนพื้นฐานของผลงานในอดีต โควตาอัตราภาษีจะมีการกำหนดให้แตกต่างจากอัตราปลอดภาษีกับอัตราลดของอัตรา MFN โดยประเภทสินค้าที่มีการกำหนดโควตาอัตราภาษีมีทั้งที่เป็นสินค้าเกษตร สินค้าเกษตรแปรรูป รวมทั้งสินค้าที่ไม่ใช่สินค้าเกษตรกรรม ได้แก่ สารอะครีโลไนไตรล์ (Acrylonitry) และคอมเพรสเซอร์ ที่มีการกำหนดโควตาอัตราภาษี ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2554 อย่างไรก็ตาม ตุรกีอาจกำหนดโควตาอัตราภาษีเพิ่มเติมได้สำหรับสินค้าที่มีกำลังการผลิตไม่เพียงพอในสหภาพศุลกากรปัจจุบันตุรกีมีการกำหนดสิทธิพิเศษทางภาษีในรูปแบบโควตาอัตราภาษีกับประเทศคู่ค้าเป็นจำนวน 18 ประเทศคู่ค้าหรือกลุ่มประเทศคู่ค้า ดังปรากฏในตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2: ประเทศ/กลุ่มประเทศและจำนวนรายการสินค้าที่ได้รับโควตาอัตราภาษี

ประเทศ/กลุ่มประเทศ	จำนวนรายการสินค้า
สหภาพยุโรป	116 รายการ
อิสราเอล	70 รายการ
สาธารณรัฐมาซิโดเนีย	29 รายการ
สาธารณรัฐโครเอเชีย	17 รายการ
บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา	223 รายการ
สาธารณรัฐตูนิเซีย	7 รายการ
ราชอาณาจักรโมร็อกโก	21 รายการ
สาธารณรัฐอาหรับซีเรีย	26 รายการ
สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์	27 รายการ
สาธารณรัฐแอลเบเนีย	38 รายการ
จอร์เจีย	21 รายการ
มอนเตเนโกร	3 รายการ
สาธารณรัฐเซอร์เบีย	51 รายการ
สาธารณรัฐชิลี	263 รายการ
ราชอาณาจักรฮังการี	39 รายการ
สาธารณรัฐเลบานอน	19 รายการ
สมาชิกสมาคมการค้าเสรียุโรป	938 รายการ
สาธารณรัฐมอริเชียส	46 รายการ

ในส่วนของการยกเว้นภาษีศุลกากรนั้น ตุรกีมีมาตรการในการส่งเสริมการลงทุน (Investment Encouragement Programme: IEP) ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในภูมิภาคต่างๆ ของตุรกีและเพื่อส่งเสริมบริษัทขนาดกลางและขนาดเล็ก อย่างไรก็ตาม โครงการลงทุนทุกโครงการไม่ว่าจะเป็นธุรกิจขนาดใดก็ตามสามารถสมัครเพื่อขอรับสิทธิประโยชน์ทางภาษีในโครงการนี้ได้ โดยมีกระทรวงเศรษฐกิจของตุรกีเป็นผู้พิจารณา ทั้งนี้ โครงการลงทุนที่ได้รับประกาศนียบัตรจาก IEP จะได้รับสิทธิประโยชน์ยกเว้นภาษีศุลกากร

ในการนำเข้าเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่จะนำมาใช้ในกระบวนการผลิต และยังจะได้รับการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามที่กำหนดในกฎหมายเลขที่ 3065 (Law No. 3065) โดยนักลงทุนต่างชาติและนักลงทุนในประเทศจะได้รับสิทธิประโยชน์ต่างๆ เท่าเทียมกัน นอกจากนี้ ตุรกีมีการกำหนดมาตรการยกเว้นภาษีเพื่อช่วยเหลือผู้ผลิตในประเทศและผู้ส่งออก โดยผู้ส่งออกสามารถนำเข้าวัตถุดิบบางประเภทโดยไม่ต้องเสียภาษี ส่วนมากวัตถุดิบเหล่านี้เป็นวัตถุดิบที่นำมาใช้ในการผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก เช่น สารเคมีที่ใช้เป็นวัตถุดิบพื้นฐานสำหรับอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

การนำเข้าสินค้าอื่นๆ ที่ได้รับสิทธิประโยชน์ในการลดหย่อนอัตราภาษีหรือได้รับการยกเว้นภาษี ได้แก่ การนำเข้าสินค้าบางชนิดสำหรับคนพิการ หรือการนำเข้าสินค้าเพื่อนำมาใช้ในการดำเนินงานของภาครัฐ สินค้าที่นำมาใช้ในการให้เช่าทางการเงินหรือโครงการที่ได้รับบริจาคเงินในการดำเนินการ รวมทั้งการนำเข้าชั่วคราว นอกจากนี้กิจกรรมแลกเปลี่ยนเงินตราซึ่งนำมาซึ่งรายได้จะได้รับการยกเว้นจากการถูกเก็บค่าธรรมเนียมและอากรแสตมป์ตามที่กำหนดในกฎหมายเลขที่ 488 และ 492

3.2.5 ค่าธรรมเนียมของบริการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้า

การขนส่งสินค้าที่ต้องมีการผ่านพิธีการทางศุลกากรจะต้องจ่ายค่าธรรมเนียม 100 เหยียดสหรัฐฯ ต่อการสำแดงภาษีศุลกากรแต่ละครั้ง นอกจากนี้ยังมีค่าอากรแสตมป์ ค่าธรรมเนียมเอกสารที่ใช้ในการดำเนินการพิธีการทางศุลกากร การดำเนินการพิธีการทางศุลกากรนอกเวลาทำการจะต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่มเติม โดยกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม 5.50 ตุรกีลีราต่อชั่วโมงสำหรับธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการส่งออก และ 13.20 ตุรกีลีราต่อชั่วโมงสำหรับการดำเนินการอื่นๆ ในกรณีที่ต้องมีการวิเคราะห์หรือตรวจสอบ หรือการใช้ห้องปฏิบัติการในด้านศุลกากร หรือการดำเนินงานโดยหน่วยงานภายนอก ผู้สำแดงสินค้าจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น ตามที่กำหนดในกฎหมายศุลกากรเลขที่ 4458 (Custom Act No. 4458) สินค้าที่มีมูลค่าไม่เกิน 75 ยูโรไม่ต้องดำเนินการพิธีการทางศุลกากรอย่างเป็นทางการ

ผู้นำเข้าสามารถจ้างนายหน้าหรือตัวแทนเพื่อดำเนินการพิธีการทางศุลกากรได้ สินค้าขนส่งทางทะเลที่ไม่สามารถดำเนินการผ่านพิธีการศุลกากรภายใน 45 วัน หรือภายใน 20 วันสำหรับสินค้าที่ขนส่งด้วยวิธีอื่น นอกจากการขนส่งทางทะเลจะต้องถูกจำกัด อย่างไรก็ตามสำนักงานศุลกากรอาจขยายระยะเวลาดังกล่าวได้ตามเหตุผลความจำเป็น ทั้งนี้ หากผู้นำเข้าจ่ายค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมในอัตราร้อยละ 1 ของมูลค่าสินค้านำเข้าก็สามารถขยายระยะเวลาได้อีกเป็นจำนวน 30 วัน

ตุรกีเริ่มบังคับใช้การติดแถบอากรแสตมป์สำหรับเครื่องตีแอลกอฮอล์และผลิตภัณฑ์ยาสูบ ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2550 การบังคับใช้กฎหมายนี้ไม่รวมถึงเครื่องตีแอลกอฮอล์ที่มีบรรจุภัณฑ์ขนาด 5 เซนติเมตรหรือน้อยกว่า และไม่รวมถึงไวน์ที่อยู่ระหว่างกระบวนการเก็บเพื่อเพิ่มอายุตั้งแต่ 1 มกราคม พ.ศ. 2553 สำหรับสินค้านำเข้าสามารถติดแถบอากรแสตมป์ได้ที่แหล่งผลิตสินค้าในต่างประเทศก่อนที่จะมีการขนส่งสินค้านำเข้ามายังตุรกี สำหรับเครื่องตีแอลกอฮอล์และผลิตภัณฑ์ยาสูบสามารถติดแถบแสตมป์ในด้านศุลกากรที่ตุรกี หรือจะดำเนินการในสถานที่ของบริษัทเอกชนที่ได้รับอนุญาตในเขต Istanbul Izmir หรือ Mersin ได้เช่นเดียวกันโดยแถบอากรแสตมป์นี้มีค่าใช้จ่ายที่เท่ากันสำหรับสินค้านำเข้าและสินค้าที่ผลิต

ในประเทศทุกชนิด ยกเว้นในเบียร์ที่มีอัตราค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกันระหว่างเบียร์นำเข้าและเบียร์ผลิตในประเทศ ซึ่งเป็นผลจากต้นทุนค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเอกสารที่เพิ่มขึ้น

3.2.6 การส่งออก ภาษีและค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้อง

ตุรกีมีการกำหนดภาษีการส่งออกหนังดิบ (Rawhide) ในอัตรา 0.5 เหรียญสหรัฐฯ ต่อกิโลกรัม และ เฮเซลนัท (Hazelnuts) ในอัตรา 0.04 เหรียญสหรัฐฯ ต่อกิโลกรัมโดยรายได้จากการเรียกเก็บภาษีส่งออกนี้จะนำไปใช้ในกองทุนเพื่อการรักษาเสถียรภาพและการสนับสนุนทางด้านราคา

3.3 มาตรการกีดกันทางการค้าที่มีใช้ภาษี

3.3.1 การจำกัดการนำเข้า การห้ามการนำเข้า และการออกใบอนุญาตการนำเข้า

ตุรกีมีการกำหนดรายชื่อสินค้าที่ห้ามนำเข้าใน 10 หมวดประเภทสินค้า ได้แก่

- (1) หมวดสารเสพติด กัญชา ผื่น 2 รายการ
- (2) หมวดสารทำลายโอโซน 1 รายการ
- (3) หมวดสารสี 1 รายการ
- (4) หมวดอาวุธเคมี 4 รายการ
- (5) หมวดเครื่องวัดหรือเครื่องตวงที่ไม่เป็นไปตามกฎหมายของตุรกี (Non-Metric or Double Standard)
- (6) หมวดอาวุธกระสุนผงขับเคลื่อน (Propellant Powders) ระเบิด ฟิวส์ (Fuses) และ Caps Igniters Detonators จำนวน 3 รายการ
- (7) หมวดเครื่องเล่นการพนัน 1 รายการ
- (8) หมวดสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าผิดกฎหมายในทุกสินค้าอุตสาหกรรม
- (9) หมวดดิน ไปไม้ ก้าน ฟาง ปุ๋ยธรรมชาติสำหรับการเกษตรกรรม
- (10) รังไข่ของหนอนไหม (Spawn of Silk-Worm)

การห้ามการนำเข้าสินค้าใน 10 ประเภทนี้ เป็นการดำเนินการภายใต้ข้อยกเว้นโดยทั่วไปและข้อยกเว้นด้านความมั่นคงที่กำหนดใน GATT Article XX และ XXI ที่มีจุดประสงค์ให้แต่ละประเทศดำเนินการตามความจำเป็นที่จะต้องปกป้องศีลธรรมของสาธารณะ มนุษย์ สัตว์และพันธุ์พืช หรือสุขภาพ ซึ่งเป็นไปตามข้อกำหนดในกฎหมายในประเทศ หรือเป็นพันธะผูกพันระหว่างประเทศ หรือเพื่อเหตุผลด้านความมั่นคง

สำหรับสินค้าที่กำหนดให้ต้องมีการออกใบอนุญาตในการนำเข้า ได้แก่

- (1) หมวดวัตถุหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับกัมมันตภาพรังสี แร่ยูเรเนียม ไอโซโทป เครื่องปฏิกรณ์ปรมาณู เครื่องฉายแสง (X-rays) 11 รายการ
- (2) หมวดอุปกรณ์โทรคมนาคม เครื่องจักร และสินค้าที่เกี่ยวข้อง 74 รายการ
- (3) หมวดยานพาหนะ 7 รายการ

- (4) หมวดปุ๋ย
- (5) หมวดธนบัตรและสินค้าที่เกี่ยวข้อง
- (6) หมวดวัตถุระเบิดและสินค้าที่เกี่ยวข้อง 14 รายการ
- (7) หมวดเบนซินและสินค้าที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของแรงงาน 12 รายการ
- (8) หมวดเครื่องบินพลเรือนและสินค้าที่เกี่ยวข้อง 81 รายการ
- (9) หมวดสินค้าที่เกี่ยวข้องกับแผนที่ 2 รายการ
- (10) หมวดสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการผลิตอาวุธเคมี 22 รายการ
- (11) หมวดสารทดแทนน้ำตาล
- (12) หมวดสัตว์และพันธุ์พืชที่ใกล้สูญพันธุ์
- (13) หมวดพลังงาน ไฟฟ้า และก๊าซธรรมชาติ
- (14) หมวดปิโตรเลียมและก๊าซปิโตรเลียมเหลว

การกำหนดใบอนุญาตการนำเข้าในประเภทสินค้าที่มีการกล่าวถึงด้านบน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ตุรกีมีการดำเนินการที่สอดคล้องกันกับข้อตกลงระหว่างประเทศในด้านการจำกัดการเข้ามาของวัตถุดิบที่นำมาใช้ในการผลิตอาวุธเคมี (Material for the Manufacture of Chemical Weapons, CITES) เพื่อส่งเสริมด้านความมั่นคงของประเทศ และเพื่อความปลอดภัยของสาธารณะ ตัวอย่างสินค้าที่มีการกำหนดให้ต้องมีใบอนุญาตการนำเข้า เช่น ระเบิด สารกัมมันตภาพรังสี ปุ๋ย แผนที่และสินค้าที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น นอกจากนี้ การกำหนดให้ต้องมีใบอนุญาตนำเขายังมีจุดประสงค์ให้เกิดความแน่ใจว่าสินค้านำเข้ามานั้น ได้ถูกนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งไว้ในเบื้องต้นอย่างแท้จริง การนำเข้าสินค้าบางประเภทจะต้องได้รับประกาศนียบัตรจากกระทรวงวิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี (Ministry of Science, Industry and Technology) ซึ่งกระทรวงจะดำเนินการออกประกาศนียบัตรสำหรับเครื่องมือเครื่องจักร อุปกรณ์ไฟฟ้าที่ใช้ในครัวเรือน คอมพิวเตอร์ เครื่องมือในการเดินทาง เครื่องมือการสื่อสารโทรคมนาคม กล้องถ่ายรูป และสินค้าเพื่อสุขภาพ โดยการออกประกาศนียบัตรมีวัตถุประสงค์เพื่อให้แน่ใจว่าผู้จำหน่ายสามารถให้บริการหลังการขายที่พอเพียง และจะต้องมีการสำรองชิ้นส่วนอะไหล่หรืออุปกรณ์เสริมที่เกี่ยวข้องไว้ด้วย การนำเข้ายานพาหนะจะต้องได้รับอนุญาตเพื่อเป็นการตรวจสอบว่ายานพาหนะดังกล่าวสามารถใช้ได้กับทางหลวงของตุรกี การนำเข้าสารทดแทนน้ำตาลจะต้องได้รับใบอนุญาตจากหน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลในสินค้าน้ำตาล คือ Turkish Sugar Authority ก่อนจึงจะสามารถนำเข้าได้

การนำเข้าสินค้าเก่า สินค้ามือสอง สินค้าที่ได้รับการบูรณะ สินค้าชำรุด จะต้องได้รับอนุญาตจากกระทรวงเศรษฐกิจ เครื่องวัดหรือเครื่องตวงจะต้องได้รับการควบคุมจากกระทรวงวิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สำหรับสินค้าที่มีการใช้วัตถุดิบจากภาพยนตร์และงานดนตรีจะต้องได้รับการจดทะเบียนโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คือ Directorate of Copyright and Cinema เพื่อป้องกันการลอกเลียนแบบอย่างผิดกฎหมาย

ในปี พ.ศ. 2546 ตุรกีได้กำหนดให้การนำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น เบียร์ ไวน์ และสุรา จะต้องขอประกาศนียบัตรแต่ต่อมาได้ยกเลิกมาตรการนี้ในปี พ.ศ. 2551 และนำระบบการประกาศมาใช้ทดแทนสำหรับการนำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งปัจจุบันควบคุมดูแลโดยหน่วยงานด้านกฎระเบียบในสินค้าน้ำยาสูบและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (Tobacco and Alcohol Market Regulatory Authority)

ตุรกีได้กำหนดโควตาการนำเข้าสินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มบางประเภทตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2539 เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายการนำเข้าของสหภาพยุโรป ถ้าประเทศผู้ส่งออกมีการทำข้อตกลงในระดับทวิภาคีกับตุรกี การกำหนดโควตาจะกำหนดตามความต้องการภายใต้ข้อตกลงดังกล่าว ในปัจจุบันตุรกีได้กำหนดโควตาในสินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มจากสาธารณรัฐเบลารุสและเกาหลีเหนือ อย่างไรก็ตาม การกำหนดโควตาที่บังคับใช้กับจีน มอนเตเนโกร สาธารณรัฐอูซเบกิสถาน และเติร์กเมนิสถาน ได้ถูกยกเลิกไปแล้ว

3.3.2 การจำกัดในการส่งออก (Export Restriction)

ตุรกีห้ามการส่งออกสินค้าใน 12 ประเภท² ด้วยเหตุผลทางด้านสิ่งแวดล้อม สุขอนามัยและวัฒนธรรม ซึ่งส่วนมากเป็นสินค้าเกษตรกรรม ในขณะที่เดียวกันตุรกีมีการกำหนดสินค้าส่งออกที่จะต้องได้รับใบอนุญาตทั้งสิ้น 24 ประเภทสินค้า³ ส่วนมากเป็นสินค้าเกษตรกรรมเช่นกันซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การดำเนินการด้านการส่งออกเป็นไปตามข้อตกลงการค้าระหว่างประเทศ⁴ โดยเฉพาะในด้านสารเสพติด ของเสียอันตราย เทคโนโลยีปืนอาวุธและนิวเคลียร์ การส่งออกผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม (เบนซิน ดีเซล และ LPG) การส่งออกสินค้าประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าผู้ส่งออกจะต้องเป็นหน่วยงานที่ได้รับใบอนุญาตการค้าส่ง นอกจากนี้การส่งออกเครื่องใช้ไฟฟ้าไปยังประเทศที่อาจใช้ระบบไฟฟ้าที่แตกต่างกันจะต้องได้รับการอนุญาตจากกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและพลังงาน (Ministry of Energy and Natural Resources)

กระทรวงเศรษฐกิจได้ดำเนินการออกกฎระเบียบเกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศในสัตว์และดอกไม้ที่ใกล้สูญพันธุ์ในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554 ซึ่งกำหนดให้กระทรวงป่าไม้และน้ำ (Ministry of Forestry and Water Affairs) เป็นผู้ออกใบรับรอง CITES ในการส่งออก และการนำเข้ามาเพื่อส่งออกสำหรับสัตว์และพันธุ์พืชที่ระบุอยู่ภายใต้กฎระเบียบดังกล่าว ซึ่งใบรับรองนี้จะมีอายุ 6 เดือนและผู้ส่งออกต้องแนบใบรับรองกับแบบสำแดงภาษีเมื่อมีการส่งออกสินค้าตามที่ระบุภายใต้กฎระเบียบนี้

² (1) หมวดสัตว์ป่าทุกชนิด (ยกเว้นสายพันธุ์ที่กำหนดให้เป็นสินค้าที่ต้องมีใบอนุญาตเพื่อการส่งออก) ทั้งแบบมีชีวิตหรือเป็นเนื้อจากสัตว์หรือชิ้นส่วนของสัตว์ และเส้นไหมที่ทำจากสัตว์ดังกล่าว (2) กระจ่างดอกไม้จากธรรมชาติ (3) หมวดเมล็ดพันธุ์ ต้นอ่อนยาสูบ (4) Dates “Phoenix the ophrasti crenter” (5) ปานอินเดีย (6) Pterocarya carpinifolia (7) Liquidamber orientalis (8) ต้นมะกอก มะเดื่อ (ยกเว้นพันธุ์ที่ได้รับการรับรองในประเทศที่ขึ้นทะเบียนเป็นพันธุ์พิเศษของประเทศ) เฮเซลนัท พิสตาชิโอ และต้นองุ่นไร้เมล็ด (9) วอลนัท หมอน เซอร์รี่ ลูกแพร์ พลิ้ม badger, ash, elm, และมะนาว (10) ไม้ (11) โบราณวัตถุ และงานทางโบราณคดี (12) Sahlep ทั้งที่เป็นผงและในรูปแบบอื่นๆ

³ (1) Angora goats (2) Opium and poppy seeds (3) Addictive and psychotropic substances (4) Products subject to Basel Convention on the Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and their Disposal (5) Living or non-living boars, wolves, jackels, foxes, martens, badgers, snakes, turtles, lizards, and identifiable parts of and clothing produced from them (6) Fertilizers (excluding chemical fertilizers) (7) Seeds (except forest-tree seeds) (8) Fishing products subject to “prohibition derived from the principles of fishery” (including leeches) (9) Racehorses (10) Feeds covered by the Feed Law (11) Pharmaceuticals for veterinary purposes (12) Export of natural flower bulbs subject to quota or any other kind restrictions (13) Live animals kept for stud (14) Natural mushrooms (only exports to EU countries) (15) Live tuna fish (Thynus thunnus) (16) Substances listed in the annexes to the Wassenaar Arrangement and the Australian Group (17) Sugar (18) Technology and equipment used for nuclear purposes (19) Goods covered by the Missile Technology Controlling Regime (20) Tobacco leaf and tobacco waste (21) Implements of war that are subject to control, military exploders and spare parts and related technologies (22) Forest tree seeds and other breeding materials (23) Olive tree sapling (species certificated domestically which are registered and published in the National Species List) (24) Explosive materials within the context of Regulatory Statute 87/12028

⁴ ตุรกีเป็นภาคีในข้อตกลง Wassenaar Arrangement on export controls for conventional arms and dual use goods and technologies ซึ่งประเทศสมาชิก รวมทั้งตุรกีจะต้องควบคุมการส่งออกในสินค้าและเทคโนโลยีที่ระบุสินค้าที่ต้องควบคุมในภาคผนวกของข้อตกลง และต้องสอดคล้องกับกฎหมายในประเทศด้วย อย่างไรก็ตาม ตุรกีได้นำนโยบายการควบคุมการส่งออกของสหภาพยุโรปมาใช้โดยมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องคือระเบียบเลขที่ 428 พ.ศ. 2552 (Regulation No. 428/2009)

กฎหมายที่เกี่ยวกับการกำหนดกฎระเบียบทางเทคนิคและมาตรฐานสำหรับการค้าระหว่างประเทศให้อำนาจรัฐบาลในการควบคุมคุณภาพของสินค้าเกษตรกรรมที่จะส่งออก และกำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมคุณภาพสำหรับสินค้าดังกล่าว สินค้าที่รัฐบาลกำหนดให้มีการควบคุมคุณภาพจะต้องส่งออกพร้อมกับใบรับรองคุณภาพที่ออกให้โดยหน่วยงานของกระทรวงเศรษฐกิจที่มีสาขาในแต่ละภูมิภาคตุรกีมีการควบคุมคุณภาพสินค้าเกษตรกรรมส่งออกประมาณ 150 ชนิด เช่น ส้ม แอปเปิล ถั่วบด น้ำมันประกอบอาหารบางชนิด แอปริคอตแห้ง ผลพีคแห้ง และเฮเซลนัท เป็นต้น

3.3.3 มาตรการทางเทคนิคต่อการค้า มาตรฐาน และการตรวจสอบและรับรอง (Technical Barriers to Trade, Standards and Certification)

ผลจากการเข้าร่วมสหภาพศุลกากรของตุรกีกับสหภาพยุโรปจากข้อตกลงเลขที่ 1/95 ระหว่างตุรกีและสภามาคมสหภาพยุโรป (EU Association Council) ส่งผลให้ตุรกีต้องนำข้อกำหนดของสหภาพยุโรปมาใช้ โดยต้องจำกัดมาตรการทางเทคนิคต่อการค้าทั้งหมดในสินค้าที่กำหนดตามข้อตกลง ในปี พ.ศ. 2545 ตุรกีจึงเริ่มใช้กฎหมายเลขที่ 4703 (Law No. 4703) เรื่องการเตรียมการและการนำกฎระเบียบทางเทคนิคไปปฏิบัติ หน่วยงานที่เป็นผู้รับผิดชอบในการนำข้อตกลงด้านมาตรการทางเทคนิคต่อการค้ามาปฏิบัติใช้ในตุรกีคือ กระทรวงเศรษฐกิจ โดยตุรกีได้กำหนดให้มี 2 หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการดำเนินการด้านนี้ คือ Directorate General of Product Safety and Inspection ซึ่งเป็นหน่วยงานภายใต้กระทรวงเศรษฐกิจ ทำหน้าที่เกี่ยวกับกฎระเบียบด้านเทคนิคและกระบวนการตรวจสอบและรับรอง และให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องผ่านทางเว็บไซต์เพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับการแจ้งเตือนการบังคับใช้มาตรการทางเทคนิค และยังเป็นแหล่งในการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องอีกด้วย อีกหน่วยงานหนึ่งซึ่งจะทำหน้าที่ดูแลเกี่ยวกับมาตรฐาน คือ สถาบันมาตรฐานตุรกี (Turkish Standards Institution: TSE)

3.3.3.1 มาตรฐาน (Standards)

สถาบันมาตรฐานตุรกีได้ดำเนินการพัฒนา กำหนด และบังคับใช้มาตรฐานสำหรับทุกวัตถุดิบและสินค้าที่ผลิตในตุรกีรวมทั้งสินค้านำเข้าตั้งแต่ พ.ศ. 2503 สถาบันมาตรฐานตุรกีเป็นสมาชิกโดยสมบูรณ์ของ International Organization for Standardization (ISO) และ International Electro-Technical Commission (IEC) ในบริบทของทวีปยุโรป สถาบันมาตรฐานตุรกีเป็นสมาชิกในเครือของ European Committee for Standardization (CEN) และ European Committee for Electro-Technical Standardization (CENELEC) นอกจากนี้ ตุรกียังเป็นสมาชิกกับ International Telecommunications Union (ITU) โดยมีหน่วยงานหลักที่ดำเนินการในเรื่องนี้ คือ กระทรวงคมนาคม การขนส่งทางทะเลและการสื่อสาร (Ministry of Transport, Maritime and Communications)

สถาบันมาตรฐานตุรกีนั้นได้นำหลักการปฏิบัติที่ดีในด้านการบังคับใช้มาตรการทางเทคนิคมาใช้ในการดำเนินการต่างๆ ในภาระหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ในปี พ.ศ. 2538 สถาบันมาตรฐานตุรกีได้มีการเผยแพร่การดำเนินงานประจำปีทางอินเทอร์เน็ต⁵ โดยได้เปิดรับฟังความคิดเห็นในช่องทางดังกล่าวเป็นระยะเวลาอย่างต่ำ 2 เดือน เกี่ยวกับร่างมาตรฐานต่างๆ ที่จะมีการกำหนดขึ้น ในปัจจุบันตุรกีมีการกำหนดมาตรฐานจำนวน 33,097 มาตรฐาน โดยตุรกีได้นำมาตรฐานของ CEN และ CENELEC มากำหนดเป็นมาตรฐานในตุรกี

⁵ www.tse.org.tr และ www.standardsinfo.net

เกือบทั้งหมด ผู้ผลิตที่สามารถปฏิบัติตามมาตรฐานของตุรกีจะมีความสอดคล้องกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของสหภาพยุโรปและถือว่าเป็นผู้ผลิตที่มีความสอดคล้องกับข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับกฎของสหภาพยุโรป (EU Directives) ซึ่งเป็นข้อกำหนดเดียวกับกฎระเบียบด้านเทคนิคของตุรกี

3.3.3.2 กฎระเบียบด้านเทคนิค (Technical Regulations)

ระบบกฎระเบียบด้านเทคนิคและมาตรฐานทางเทคนิคสำหรับการค้าระหว่างประเทศได้ถูกนำมาใช้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538 โดยมีการแก้ไขเพิ่มเติมตามพระราชกฤษฎีกาเลขที่ 9454 ค.ศ. 2005 (Decree No. 9454/2005) ที่กำหนดกรอบในการดำเนินงานสำหรับกฎระเบียบด้านเทคนิคของตุรกีและกระบวนการประเมินความสอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ระบบดังกล่าวนี้อยู่ในกระบวนการปรับเปลี่ยนและมีการทบทวนเป็นประจำทุกปี ซึ่งเป็นผลจากความคืบหน้าในการปรับกฎระเบียบของสหภาพยุโรปมาใช้ในระบอบกฎหมายของประเทศตุรกี กฎระเบียบทางด้านเทคนิคได้กำหนดคุณสมบัติและข้อกำหนดต่างๆ ของสินค้าในประเทศรวมทั้งสินค้านำเข้า ข้อกำหนดต่างๆ รวมถึงข้อกำหนดในด้านความปลอดภัยและสุขอนามัยด้านสิ่งแวดล้อม และฉลากผลิตภัณฑ์

ในปัจจุบันตุรกีได้ดำเนินการปรับเปลี่ยนกฎระเบียบด้านเทคนิคภายในประเทศให้มีความสอดคล้องกับสหภาพยุโรป โดยดำเนินการไปแล้วมากกว่าร้อยละ 80 ในสาขาสินค้าประเภทต่างๆ ได้แก่ เครื่องมือสื่อสารโทรคมนาคมปลายทาง แบตเตอรี่และเครื่องแอควิวเลเตอร์ของเล่น เครื่องมือป้องกันสำหรับบุคคล สินค้าในการก่อสร้าง อุปกรณ์ทางการแพทย์ อุปกรณ์ที่ใช้แก๊ส ระเบิด และลิฟต์ กฎระเบียบที่ได้มีการปรับปรุงแล้วครอบคลุมสินค้าहतอุตสาหกรรมประมาณร้อยละ 70 ที่นำเข้าสู่ตุรกี การประเมินความสอดคล้องกับกฎระเบียบด้านเทคนิคนั้นจะมีการดำเนินการเป็นประจำทุกปี

กฎระเบียบด้านเทคนิคจะถูกนำเสนอจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและจะประกาศในราชกิจจานุเบกษาเพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณะ โดยกระทรวงเศรษฐกิจเป็นหน่วยงานที่ควบคุมกระบวนการดำเนินงานในการบังคับใช้กฎระเบียบด้านเทคนิค ซึ่งจะต้องรับผิดชอบให้กฎระเบียบด้านเทคนิคของตุรกีมีความสอดคล้องและเป็นมาตรฐานเดียวกันกับกฎระเบียบด้านเทคนิคของสหภาพยุโรป นอกจากนี้กระทรวงเศรษฐกิจยังทำหน้าที่เป็นผู้รับผิดชอบหลักในการประสานงานและแจ้งต่อคณะกรรมการยุโรป (European Commission) ถึงร่างกฎระเบียบด้านเทคนิคของตุรกีที่นำกฎระเบียบด้านเทคนิคของสหภาพยุโรปมาบังคับใช้

กฎระเบียบด้านเทคนิคที่เผยแพร่ทางราชกิจจานุเบกษาแล้ว ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าไปดูได้ทางอินเทอร์เน็ตโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ ตุรกียังไม่มีนโยบายในการพิมพ์ร่างกฎระเบียบและกระบวนการประเมินความสอดคล้องกับกฎหมายเพื่อเผยแพร่เป็นการทั่วไป และตุรกีไม่ได้มีการแจ้งต่อองค์การการค้าโลกเกี่ยวกับร่างกฎระเบียบด้านเทคนิคที่นำของสหภาพยุโรปมาใช้ เนื่องจากกฎระเบียบดังกล่าวได้ถูกแจ้งไปยังองค์การการค้าโลกโดยสหภาพยุโรปอยู่ก่อนแล้ว อย่างไรก็ตาม เนื่องจากในปัจจุบันเวทีระหว่างประเทศได้ให้ความสำคัญกับความโปร่งใสในการดำเนินการด้านต่างๆ มากขึ้น ตุรกีจึงอยู่ระหว่างการทบทวนการดำเนินการในเรื่องนี้ ในปัจจุบันตุรกีจะให้ร่างกฎระเบียบด้านเทคนิคตามคำร้องขอ และมีระยะเวลาในการเปิดรับฟังความคิดเห็นในการจัดทำร่างกฎระเบียบด้านเทคนิค 60 วัน โดยตุรกีมีกระบวนการในการทบทวนเป็นประจำทุกปี

กฎระเบียบของตุรกีที่เกี่ยวกับการติดฉลากผลิตภัณฑ์ เครื่องหมาย บรรจุภัณฑ์และหีบห่ออื่นนั้นไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ พ.ศ. 2550 โดยมีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง 3 ฉบับ ได้แก่ กฎระเบียบเรื่องฉลากผลิตภัณฑ์ เครื่องหมายและบรรจุภัณฑ์ วัสดุที่ใช้และการจัดบรรจุภัณฑ์ขายส่งตลาด (TS 4331) กฎระเบียบเรื่องฉลากผลิตภัณฑ์สินค้าสิ่งทอ (TS 1418) กฎระเบียบเรื่องสีและระบบตัวอักษรและตัวเลขของเครื่องหมาย

ที่ใช้ในวัตถุประสงค์สำหรับ Electro-Technical (TS 6429) สินค้าขายปลีกจะต้องมีฉลากผลิตภัณฑ์ที่มีความชัดเจนสามารถมองเห็นรายละเอียดราคาสินค้า แหล่งผลิต และคุณลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้า ในกรณีที่ไม่สามารถติดฉลากผลิตภัณฑ์ที่มีรายละเอียดกับตัวสินค้าได้ จะต้องมีการเตรียมและแสดงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกันอย่างชัดเจนและหน่วยงานรัฐสามารถเรียกขอข้อมูลต่างๆ เหล่านี้ได้สินค้าในประเทศและสินค้านำเข้ามีกฎระเบียบเกี่ยวกับเครื่องหมาย ฉลากผลิตภัณฑ์และข้อกำหนดบรรจุภัณฑ์บังคับใช้เช่นเดียวกัน

กฎหมายในเรื่องฉลากผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ที่สำคัญ ได้แก่ กฎหมายเลขที่ 1262 กำหนดกฎระเบียบในเรื่องเครื่องหมาย บรรจุภัณฑ์ และฉลากผลิตภัณฑ์ของเวชภัณฑ์กฎหมายเลขที่ 3977 กำหนดกฎระเบียบในเรื่องเครื่องหมาย บรรจุภัณฑ์ และฉลากผลิตภัณฑ์ของเครื่องสำอาง ในส่วนของผลิตภัณฑ์ยาสูบและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะต้องติดแถบการแสตมป์พร้อมเครื่องหมายด้านความปลอดภัยที่ออกแบบมาเฉพาะสำหรับระบบในการติดตามและสืบค้นผลิตภัณฑ์ดังกล่าวได้

3.3.3.3 กระบวนการตรวจสอบและรับรอง (Conformity Assessment Procedures)

กระบวนการตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์จะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับว่าสินค้านั้นเป็นสินค้านำเข้าอยู่ภายใต้กฎระเบียบที่ตุรกีได้นำกฎแบบเดียวกันของสหภาพยุโรปมาใช้แล้วหรือไม่ รวมทั้งขึ้นอยู่กับระดับความเสี่ยงของสินค้านั้นๆ ด้วย สินค้าทุกชนิดที่อยู่ภายใต้ขอบเขตของกฎของสหภาพยุโรป ตามแนวปฏิบัติใหม่จะต้องมีเครื่องหมาย CE ด้วยเสมอ สำหรับบางสินค้าเครื่องหมาย CE สามารถขอได้จากหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการจากภาครัฐซึ่งกระทรวงเศรษฐกิจของตุรกีได้แจ้งต่อคณะกรรมการการยุโรป (European Commission) แล้ว ปัจจุบันตุรกีมีหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ตรวจสอบและรับรองจำนวน 18 แห่ง สำหรับสินค้านำเข้า ผู้ผลิตจะต้องแนบใบสำแดงการตรวจสอบและรับรอง และสินค้าที่ไม่ได้อยู่ภายใต้กฎของสหภาพยุโรป ตามแนวปฏิบัติใหม่จะต้องผ่านข้อกำหนดที่ระบุในกฎระเบียบด้านเทคนิคของตุรกี ก่อนที่จะนำไปขายสู่ท้องตลาดได้

สินค้าที่มีระดับความเสี่ยงสูงที่กำหนดไว้ในภาคผนวกของแถลงการณ์ในเรื่องมาตรฐานสำหรับการค้าระหว่างประเทศจะต้องผ่านการทดสอบเพิ่มเติม สำหรับสินค้าที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม เช่น ของเสียที่เป็นอันตราย น้ำมันของเหลว เศษโลหะ การให้ใบรับรองและกระบวนการตรวจสอบรับรองดำเนินการโดยกระทรวงสิ่งแวดล้อมและผังเมือง (Ministry of Environment and Urbanization) ในส่วนของเวชภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ ยาที่มีฤทธิ์เป็นสารเสพติด หน่วยงานที่รับผิดชอบคือ กระทรวงอนามัย (Ministry of Health) สำหรับสินค้านำเข้าบางประเภทกระทรวงอนามัยกระทรวงเกษตร ปศุสัตว์และอาหาร (Ministry of Food Agriculture and Livestock: MFAL) หรือ กระทรวงสิ่งแวดล้อมและผังเมือง เป็นหน่วยงานที่ออกประกาศนียบัตรในการควบคุม สินค้าที่ต้องมีการออกประกาศนียบัตรควบคุม เช่น เวชภัณฑ์ ยาบางประเภท สารอินทรีย์เคมี วัคซีน สารเคมี วัตถุติดจากป่าไม้ อาหารบางรายการ สัตว์มีชีวิตและพันธุ์พืช เมล็ดพันธุ์ ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ ผลิตภัณฑ์สำหรับการรักษาสัตว์ และฮอร์โมน เป็นต้น กระทรวงเกษตร ปศุสัตว์และอาหาร เป็นหน่วยงานที่ดำเนินการวิเคราะห์ระดับความเสี่ยงของสินค้า ในการควบคุมสินค้า กระทรวงเศรษฐกิจได้ให้อำนาจแก่สถาบันมาตรฐานตุรกีในการตรวจสอบรับรองสินค้าอุตสาหกรรมนำเข้า เช่น เครื่องจักร LVD EMC ชิ้นส่วนและอุปกรณ์เฟอร์นิเจอร์ วงแหวนลูกสูบ สำหรับสินค้าที่มีระดับความเสี่ยงสูงจากสหภาพยุโรปที่มีเครื่องหมาย CE จะไม่ต้องถูกดำเนินการตรวจสอบและรับรองอีก แต่ถ้าเป็นสินค้านำเข้าจากประเทศที่สามยังคงต้องผ่านการตรวจสอบและรับรองอยู่ สินค้านำเข้าอื่นๆ ที่อยู่ภายใต้การควบคุมที่กำหนดไว้ในกฎของสหภาพยุโรปอื่นๆ จะต้องดำเนินการตรวจสอบโดยผู้ตรวจสอบสินค้าในสำนักงานประจำ

ภูมิภาคของกระทรวงเศรษฐกิจ ตุรกีได้นำระบบความปลอดภัยของสินค้ามาใช้ในช่วงปี พ.ศ. 2553 เพื่ออำนวยความสะดวกในการควบคุมสินค้านำเข้าและส่งออกที่มีความเสี่ยงด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์

สินค้าที่นำเข้าหรือผลิตในประเทศจะต้องผ่านการตรวจสอบทางการตลาดซึ่งปัจจุบันดำเนินการโดย 10 หน่วยงาน⁶ โดยมีกระทรวงเศรษฐกิจของตุรกีเป็นผู้ประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างๆ กับคณะกรรมการ Market Surveillance Coordination Board รวมทั้งเป็นผู้จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจกรรมและการดำเนินการในการตรวจสอบและควบคุมตลาด

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 ตุรกีได้แจ้งกฎระเบียบด้านเทคนิคและกระบวนการตรวจสอบและรับรองไปทั้งสิ้น 6 ครั้ง ซึ่งเป็นมาตรการที่เกี่ยวกับสินค้าก่อสร้าง ปุ๋ย น้ำมันมะกอก อาหาร และอาหารสัตว์ ในระยะที่ผ่านมาตุรกีมีการทำข้อตกลงร่วมกัน (MOU) กับยูเครนเกี่ยวกับกฎระเบียบด้านเทคนิค มาตรฐาน และการตรวจสอบรับรอง และได้มีการทำความร่วมมือในรูปแบบต่างๆ ในเรื่องมาตรฐาน การวิเคราะห์ทดสอบ และการตรวจสอบรับรองกับ จีน ประเทศสมาชิกสมาคมการค้าเสรียุโรป (EFTA) รัฐอิสราเอล สาธารณรัฐบัลแกเรีย สาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน และสาธารณรัฐเลบานอน

3.3.4 มาตรการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (Sanitary and Phytosanitary Measures)

ตุรกีเป็นสมาชิกโดยสมบูรณ์ในองค์การโรคระบาดสัตว์ระหว่างประเทศ (World Organization for Animal Health: OIE) และอนุสัญญาว่าด้วยการอารักขาพืชระหว่างประเทศ (International Plant Protection Convention: IPPC) และคณะกรรมการ Codex Alimentarius Commission ส่งผลให้ตุรกีปรับปรุงกฎระเบียบให้สอดคล้องและเป็นไปตามมาตรฐานระหว่างประเทศที่กำหนดโดยองค์การดังกล่าว กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชของตุรกี คือ กฎหมายเลขที่ 5996 พ.ศ. 2553 เรื่องการให้บริการรักษาสัตว์ สุขอนามัยพันธุ์พืช อาหารและอาหารสัตว์ ตุรกีได้นำกฎหมายความปลอดภัยทางชีวภาพและระเบียบเกี่ยวกับ GMO ที่เกี่ยวข้องมาใช้ในปี พ.ศ. 2553 ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องในทุกๆ ด้านของเทคโนโลยีชีวภาพด้านเกษตรกรรม และกำหนดให้อาหารหรืออาหารสัตว์ที่มีส่วนประกอบ GMO จะต้องแจ้งในฉลากผลิตภัณฑ์ด้วย ตุรกียังคงดำเนินการปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับอาหารทั้งหมดให้เป็นไปตามกฎและระเบียบของสหภาพยุโรป

ในการควบคุมด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชนั้น ข้อกำหนดต่างๆ และระเบียบที่เกี่ยวข้องของสินค้าที่ผลิตในประเทศและสินค้านำเข้าจะกำหนดเหมือนกันทุกประการ การนำเข้าสินค้าเกษตรกรรมและอาหารจะต้องได้รับใบรับรองการควบคุม (Control Certificate) ซึ่งออกโดยกระทรวงเกษตร ปศุสัตว์และอาหาร ในขณะที่กระทรวงอนามัยเป็นผู้ออกใบรับรองการควบคุมให้กับเวชภัณฑ์ ยา สินค้าทางการแพทย์ที่บริโภคได้ เครื่องสำอาง และผงซักฟอก สำหรับการนำเข้าวัตถุดิบจากป่าไม้จะต้องได้รับใบรับรองที่ออกร่วมกันโดยกระทรวงสิ่งแวดล้อมและผังเมือง และกระทรวงเกษตร ปศุสัตว์และอาหาร รายชื่อสินค้าที่จะต้องได้รับใบรับรองการควบคุมก่อนการนำเข้าจะมีการประกาศพิมพ์เผยแพร่เป็นประจำทุกปี

⁶ (1) Ministry of Science, Industry and Technology (2) Ministry of Customs and Trade (3) Ministry of Labour and Social Security (4) Ministry of Health (5) Ministry of Food Agriculture and Livestock (6) Ministry of Environment and Urban Planning (7) the Undersecretariat of the Prime Ministry for Maritime Affair (8) the Energy Market Regulatory Authority (9) the Tobacco and Alcohol Market Regulatory Authority (10) the Information and Communication Technologies Authority

การยื่นขอใบรับรองการควบคุมขึ้นอยู่กับประเภทสินค้าซึ่งจะเป็นสิ่งที่กำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบในแต่ละสินค้าที่แตกต่างกันออกไป โดยเอกสารที่ใช้ประกอบการขอใบรับรองการควบคุม ได้แก่ ใบแจ้งหนี้ ประกาศนียบัตรหรือใบรับรองด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช ใบรับรองการวิเคราะห์หรือการทดลองที่เกี่ยวข้อง สูตร ส่วนผสม หรือองค์ประกอบของผลิตภัณฑ์ ใบรับรองสายพันธุ์สัตว์ รายงานการวิเคราะห์การกระจายของรังสี เป็นต้น โดยเอกสารหลักฐานเหล่านี้จะต้องออกโดยหน่วยงานที่มีอำนาจในประเทศของผู้ผลิต และใช้ฉบับตัวจริงที่เป็นภาษาท้องถิ่นและฉบับแปลเป็นภาษาตุรกี สำหรับการนำเข้าสัตว์มีชีวิตและผลิตภัณฑ์จากสัตว์บางประเภท ผู้นำเข้าจะเป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการขออนุญาตก่อนการนำเข้าสินค้าดังกล่าวจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เอกสารหลักฐานรวมทั้งใบรับรองต่างๆ จะต้องแสดง ณ จุดที่มีการตรวจสอบควบคุมเมื่อสินค้ามาถึงด่านศุลกากร การตรวจโดยสัตวแพทย์รวมทั้งการรับรองเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง การตรวจสภาพร่างกาย และการควบคุมลักษณะเฉพาะ สำหรับการนำเข้าอาหารที่ไม่ได้ผลิตจากสัตว์ และการนำเข้าอาหารสัตว์ไม่จำเป็นต้องส่งเอกสารการควบคุมต่างๆ ต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากร เอกสารต่างๆ ที่ใช้มีระยะเวลาและวันหมดอายุที่แตกต่างกันตั้งแต่ 4-12 เดือนขึ้นอยู่กับสินค้า

ตุรกีได้มีการลงนามในข้อตกลงในการป้องกันโรคจากสัตว์ในการนำเข้าสู่ตุรกีผ่านการค้าและการหยุดพักสินค้าประเภทต่างๆ⁷ ได้แก่ สัตว์มีชีวิตและผลิตภัณฑ์จากสัตว์ ยาที่ใช้ในการรักษาสัตว์ ชิงช้าโพลซึ่งใช้เป็นอาหารสัตว์ และสินค้าอื่นๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อสุขอนามัยของสัตว์ นอกจากนี้ยังมีการลงนามข้อตกลงทวิภาคีกับประเทศต่างๆ⁸ ในรายประเภทสินค้าในส่วนของการใช้ใบรับรองด้านสุขอนามัยอีกด้วย สำหรับการควบคุมดูแลการปฏิบัติตามข้อตกลงระหว่างประเทศในมาตรการด้านสุขอนามัยหน่วยงานที่เป็นผู้รับผิดชอบหลัก คือ ผู้อำนวยการของสำนักงานควบคุมอาหาร (General Directorate of Food and Control) ซึ่งอยู่ภายใต้กระทรวงเกษตร ปศุสัตว์และอาหารของตุรกี

สำหรับสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสุขอนามัยที่ผ่านมานั้น ตุรกีเผชิญกับการแพร่ระบาดของไข้หวัดนก (Avian Influenza) เป็นครั้งแรกในเดือนตุลาคมปี พ.ศ. 2548 และอีกครั้งในปีถัดมา พ.ศ. 2549 โดยในระยะเวลาดังกล่าวต้องกำจัดสัตว์ปีกไปประมาณ 2.5 ล้านตัว อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่เดือนเมษายน พ.ศ. 2553 ยังไม่มีการรายงานกรณีของคนหรือสัตว์ปีกที่ติดเชื้อดังกล่าวอีกตุรกีจึงมีการตื่นตัวและมีโครงการรณรงค์ในการฉีดวัคซีนในโรคต่างๆ มากขึ้นในระยะที่ผ่านมา

⁷ ตุรกีได้มีการลงนามในข้อตกลงความร่วมมือในเรื่องนี้กับประเทศต่อไปนี้ Algeria, Bulgaria, Germany, Iran, The Netherlands, Syria, and Tunisia. สำหรับประเทศที่อยู่ในกระบวนการเจรจา ได้แก่ Albania, Azerbaijan, Croatia, Czech Republic, Georgia, Kuwait, FYROM, The Russian Federation, Slovakia and Ukraine.

⁸ ตุรกีได้ลงนามในข้อตกลงระดับทวิภาคีในเรื่องนี้กับประเทศต่อไปนี้ Belgium, France, Germany, Italy, the Netherlands, New Zealand, the United Kingdom, and the United State.

3.4 มาตรการเยียวยาทางการค้า

3.4.1 มาตรการต่อต้านการทุ่มตลาดและมาตรการตอบโต้การอุดหนุน (Anti-dumping and countervailing measure)

กฎหมายฉบับหลักในเรื่องนี้ประกอบด้วยกฎหมายเลขที่ 4412 พ.ศ. 2542 (Law No.4412/1999) เรื่องการป้องกันการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมในการนำเข้า พระราชกฤษฎีกาเลขที่ 13482 พ.ศ. 2542 (Decree No. 13482/1999) ซึ่งแก้ไขโดยพระราชกฤษฎีกาเลขที่ 9840 ค.ศ. 2005 (Decree No. 9840/2005) ในส่วนของกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กฎระเบียบการป้องกันการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมในการนำเข้า (Regulation on the Prevention of Unfair Competition in Importation) ซึ่งแก้ไขในปี พ.ศ. 2543 และ พ.ศ. 2549 ทั้งนี้ ในกรณีที่กฎหมายในประเทศตุรกีไม่สอดคล้องกับพันธผูกพันอันเกิดจากข้อตกลงพหุภาคีต่างๆ ที่ตุรกีได้ทำไว้ ข้อตกลงขององค์การการค้าโลกเกี่ยวกับมาตรการการอุดหนุนและการตอบโต้การอุดหนุน และข้อตกลงการปฏิบัติตาม Article VI ของ GATT ใน พ.ศ. 2537 ในเรื่องมาตรการต่อต้านการทุ่มตลาด จะเป็นกรอบหลักที่ตุรกีจะต้องนำมาพิจารณาและบังคับใช้ในเรื่องดังกล่าว

หน่วยงานที่มีหน้าที่ในการตรวจสอบข้อร้องเรียนในเบื้องต้น คือ กระทรวงเศรษฐกิจ (Ministry of Economy) และเมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่ามีความเสียหายที่เพียงพอในกรณีที่เกิดขึ้น จึงจะพิจารณาให้ความเห็นในส่วนของผลกระทบจากกรณีที่เกิดขึ้นต่อคณะกรรมการประเมินการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมในการนำเข้า (Board of Evaluation of Unfair Competition in Importation) ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวสามารถพิจารณาให้อำนาจแก่ผู้อำนวยการของกระทรวงเศรษฐกิจ (Directorate General of Ministry of Economy) ในการดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงก่อน

ในส่วนขององค์ประกอบของการประเมินการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมในการนำเข้า ประกอบด้วยประธาน ซึ่งเป็นผู้อำนวยการหรือผู้ช่วยผู้อำนวยการของการนำเข้า และตัวแทนจากหน่วยงานต่างๆ เช่น กระทรวงเกษตร ปศุสัตว์และอาหาร (Ministry of Food, Agriculture and Livestock) กระทรวงวิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี (Ministry of Science, Industry and Technology) กระทรวงการพัฒนา (Ministry of Development) กระทรวงการค้าและศุลกากร (Ministry of Customs and Trade) สหภาพหอการค้าต่างๆ เช่น Union of Chambers and Commodity Exchange of Turkey, Union of Chamber of Agriculture และผู้บริหารหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าอื่นๆ คณะกรรมการอาจจัดทำข้อเสนอหรือกำหนดแนวทางในการสอบสวน ประเมินผลการสอบสวน และส่งผลตัดสิน โดยอาจกำหนดเป็นมาตรการเฉพาะคราวหรือมาตรการเด็ดขาดต่อรัฐมนตรีรัฐ (State Minister) ที่เป็นผู้รับผิดชอบด้านความสัมพันธ์การค้าระหว่างประเทศ ทั้งนี้ มาตรการเฉพาะคราวสามารถกำหนดขึ้นได้ตั้งแต่ 60 วัน หลังจากการเริ่มต้นการสอบสวนและมาตรการเฉพาะคราวจะมีระยะเวลาไม่เกิน 4 เดือน หรืออาจจะขยายได้ไม่เกิน 6 เดือนได้ตามคำร้องขอของผู้ส่งออกที่มีสัดส่วนการส่งออกในระดับสูง มาตรการเด็ดขาดหรือมาตรการขั้นสุดท้ายจะถูกบังคับใช้เป็นระยะเวลา 5 ปี หลังจากวันที่กำหนดการใช้มาตรการดังกล่าวหรือนับจากวันที่ได้ข้อสรุปสุดท้ายจากการทบทวนผลของการทุ่มตลาดและความเสียหายที่เกิดขึ้น

ตุรกีได้มีการใช้มาตรการต่อต้านการทุ่มตลาดเพิ่มมากขึ้นในระยะเวลาที่ผ่านมา จากสถิติถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2554 ตุรกีได้ใช้มาตรการต่อต้านการทุ่มตลาดจำนวน 118 กรณี เทียบกับเมื่อปลายปี พ.ศ. 2553 ที่ใช้มาตรการดังกล่าว 93 กรณี และเมื่อปลายปี พ.ศ. 2545 มีการใช้มาตรการนี้เพียง 27 กรณีเท่านั้น จีนเป็นประเทศที่ได้รับผลกระทบจากมาตรการต่อต้านการทุ่มตลาดมากที่สุดถึง 47 กรณี ลำดับถัดมา ได้แก่ อินโดนีเซีย 10 กรณี อินเดียและไต้หวันประเทศละ 8 กรณี และไทยและมาเลเซียประเทศละ 7 กรณี โดยมาตรการต่อต้านการทุ่มตลาดมีผลกระทบมากที่สุดต่อสินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ผลิตภัณฑ์โลหะพื้นฐาน พลาสติก และวัสดุหรือผลิตภัณฑ์ยาง และสินค้าहतอุตสาหกรรมต่างๆ ในส่วนของการกำหนดอากรจาก มาตรการนี้จะเรียกเก็บอากรในรูปแบบตามมูลค่าของสินค้าหรืออาจเป็นอัตราคงที่ต่อหน่วยก็ได้

ตุรกีมีการบังคับใช้มาตรการตอบโต้การอุดหนุนเป็นครั้งแรกในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552 โดยใช้กับผลิตภัณฑ์ฟิล์มพลาสติกพอลิเอทิลีนเทเรฟทาเลต (PET films) จากอินเดีย โดยมีการเก็บอากรจากมาตรการนี้ ตั้งแต่ร้อยละ 4.25-21.61

3.4.2 มาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น (Safeguard Measure)

กฎหมายหลักในเรื่องนี้ประกอบด้วยพระราชกฤษฎีกาเลขที่ 7305 ปี พ.ศ. 2547 (Decree No. 2004/7305) และแก้ไขโดยพระราชกฤษฎีกาเลขที่ 12850 ปี พ.ศ. 2550 (Decree No. 2007/12850) และกฎระเบียบมาตรการการปกป้องการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น (Regulation on Safeguard Measure for Imports) ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับที่ 25486 เมื่อวันที่ 8 มิถุนายน พ.ศ. 2547 พระราชกฤษฎีกาที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมภายหลังเพื่อขยายขอบเขตของสินค้าให้รวมถึงการนำเข้าชิ้นส่วนหรือส่วนประกอบของสินค้า ไม่ได้กำหนดมาตรการเฉพาะตัวสินค้าขั้นสุดท้ายเท่านั้น

หน่วยงานที่มีหน้าที่ในการติดตาม ตรวจสอบ กำหนดและดำเนินมาตรการ คือ กระทรวงเศรษฐกิจ (Ministry of Economy) โดยมีคณะกรรมการประเมินมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นเป็นผู้พิจารณาว่าจะเริ่มดำเนินการสอบสวน พิจารณาทบทวนตรวจสอบ นำมาตรการมาบังคับใช้ ขยายระยะเวลาการใช้มาตรการ ปรับเปลี่ยนรายละเอียดในมาตรการ หรือยกเลิกมาตรการที่กำหนดขึ้น นอกจากนั้นยังเป็นผู้พิจารณารูปแบบ ขอบเขตและระยะเวลาของมาตรการด้วย โดยระยะเวลาของการบังคับใช้มาตรการขั้นสุดท้ายและมาตรการชั่วคราวจะต้องไม่เกิน 4 ปี ยกเว้นในกรณีที่มีการกำหนดให้มีการขยายมาตรการดังกล่าว ซึ่งเมื่อมีการขยายระยะเวลาแล้วมาตรการนั้นๆ จะต้องมียุทธศาสตร์ไม่เกิน 10 ปี

ตุรกีมีการใช้มาตรการการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นกับทุกประเทศในสินค้า ประกอบด้วย เตาไรต์ไอน้ำ เครื่องดูดฝุ่น รองเท้า และจักรยานยนต์ อุปกรณ์ไฟฟ้าบางชนิด เส้นด้ายฝ้าย ไม้ขีดไฟ โดยในช่วงระยะเวลาก่อนปี พ.ศ. 2554 ตุรกีได้มีการใช้มาตรการนี้กับดินและดินเหนียว เครื่องมือวัดระดับโวลต์ เครื่องวัดกระแสแอมมิเตอร์ และเกลือ ซึ่งได้ยกเลิกการขยายระยะเวลาให้กับสินค้านี้ไปแล้ว ในปัจจุบันตุรกีอยู่ในกระบวนการพิจารณาดำเนินการไต่สวนการนำเข้า Polyethylene Terephthalate โดยอยู่ในกระบวนการพิจารณานำเสนอมาตรการต่อคณะรัฐมนตรี นอกจากนี้ตุรกียังได้เริ่มการไต่สวนเพื่อขยายระยะเวลาในการใช้มาตรการนี้กับการนำเข้ากรอบแว่นสายตา (Spectacle Frames) สินค้าเพื่อการท่องเที่ยว กระเป๋าถือหรือที่ใส่สัมภาระในลักษณะเดียวกัน และด้ายไหม มาตรการเฉพาะคราวมีผลใช้บังคับแทนไปก่อนในขณะที่กำลังพิจารณาการขยายระยะเวลาการใช้มาตรการในสินค้าเหล่านี้

3.5 กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า

กฎหมายของตุรกีที่กำหนดเรื่องถิ่นกำเนิดของสินค้าฉบับหลัก ได้แก่ กฎหมายศุลกากรเลขที่ 4458 (Custom Law No. 4458, Article 17-21) ซึ่งเป็นไปตามข้อตกลงต่อสหภาพศุลกากร โดยตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2539 ตุรกีได้ใช้กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าสำหรับประเทศที่สามตามที่สหภาพยุโรปกำหนด และตุรกีได้เข้าร่วมระบบ Pan-European Origin Cumulation System ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2542 การเข้าร่วมในระบบดังกล่าวกำหนดให้ประเทศผู้เข้าร่วมสามารถใช้วัตถุดิบจากประเทศใดก็ได้ที่อยู่ในสหภาพยุโรป สมาคมการค้าเสรียุโรป (EFTA) และตุรกี ในการผลิตสินค้าโดยจะยังคงสถานะสิทธิพิเศษในด้านถิ่นกำเนิดของสินค้า ระบบดังกล่าวได้มีการขยายไปสู่หมู่เกาะแพโร และประเทศแถบเมดิเตอร์เรเนียนที่เข้าร่วม Euro-Mediterranean Partnership จากปฏิญญาบาเซิลนา ในปี พ.ศ. 2547 ระบบดังกล่าวจึงขยายเป็น Pan-Euro-Mediterranean Cumulation System ซึ่งยังคงหลักการเดียวกัน คือ ประเทศที่เข้าร่วมในระบบนี้จะใช้กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าเช่นเดียวกันทั้งหมด

3.6 การอุดหนุนการส่งออกการให้ความช่วยเหลือทางการเงินและการส่งเสริมการส่งออก (Export Subsidies, finance, assistance and promotion)

ตุรกีมีการอุดหนุนการส่งออกในสินค้าเกษตรกรรมจำนวน 16 ประเภท (ตามตารางที่ 3-3) ซึ่งเป็นการอุดหนุนภายใต้โครงการอุดหนุนการส่งออกสินค้าเกษตรกรรม (Export Subsidy Programme for Agricultural Products) ซึ่งเป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาเลขที่ 1 พ.ศ. 2551 และฉบับเลขที่ 1 พ.ศ. 2552 และฉบับเลขที่ 5 พ.ศ. 2553 (Decree No. 2008/1, 2009/1 และ 2010/5) โครงการนี้ตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการพัฒนาศักยภาพการส่งออกสินค้าเกษตรกรรมแปรรูปของตุรกี โดยได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากเงินกองทุนเพื่อสนับสนุนและรักษาเสถียรภาพทางด้านราคา

ตารางที่ 3.3: แสดงรายการสินค้าเกษตรที่ตุรกีมีการอุดหนุน 16 รายการ

Product	Rate (US \$/ton)	Share of exported quantity eligible to receive the subsidy	Maximum ratio of payment
Cut flowers (fresh)	205	37%	10%
Vegetables, frozen (exc. potatoes)	79	27%	12%
Vegetables (dehydrated)	370	20%	10%
Fruits (frozen)	78	41%	8%
Preserves, pastes	75	51%	15%
Honey	65	32%	5%
Homogenized fruit preparations	63	35%	5%
Fruit juices (concentrated)	150	15%	12%
Olive oil	80	100%	5%
Prepared or preserved fish	200	100%	5%
Meat of poultry (excl. edible offals)	186	14%	20%

Product	Rate (US \$/ton)	Share of exported quantity eligible to receive the subsidy	Maximum ratio of payment
Eggs	15\$/1000 pieces	65%	10%
Preserved poultry meat products	250	40%	10%
Chocolate and other food preparations containing chocolate	119	48%	6%
Biscuits, waffles	119	18%	8%
Macaroni vermicelli	66	32%	10%

ที่มา: องค์การการค้าโลก (2555)

ในด้าน การส่งเสริมการส่งออกของตุรกี ธนาคารเพื่อการส่งออกของตุรกีได้ถูกจัดตั้งขึ้นใน พ.ศ. 2530 โดยเป็นหน่วยงานรัฐวิสาหกิจที่รัฐเป็นเจ้าของทั้งหมด และเป็นหน่วยงานเดียวในการให้สินเชื่อเพื่อการส่งออกอย่างเป็นทางการ ธนาคารให้บริการสินเชื่อเพื่อการส่งออก การค้าประกัน และการประกันภัย เป้าหมายหลักของธนาคารคือ เพื่อเพิ่มปริมาณการส่งออกของตุรกี พัฒนาตลาดส่งออกแหล่งใหม่ เพิ่มสัดส่วนการส่งออกจากตุรกีในการค้าระหว่างประเทศ เพิ่มประเภทของสินค้าและบริการที่ดำเนินการส่งออกให้มีการกระจายตัวมากขึ้น รวมทั้งให้ความช่วยเหลือผู้ส่งออก นักลงทุน และผู้รับเหมาสัญญาจากต่างประเทศ ธนาคารเพื่อการส่งออกจะต้องเสนอแผนการดำเนินการประจำปีต่อคณะที่ปรึกษาสูงสุดและคณะกรรมการให้คำแนะนำด้านสินเชื่อที่มีประธานเป็นรัฐมนตรีแห่งรัฐ (State Minister) ที่ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีให้กำกับดูแล ธนาคาร คณะกรรมการจะเป็นผู้กำหนดเขตแดนในการปล่อยสินเชื่อ การค้าประกันและการประกันโดยอาจกำหนดเป็นยอดรวม หรือกำหนดเป็นรายประเทศ รายสาขาและโครงการ แหล่งที่มาของเงินของธนาคาร โดยมากเป็นการกู้ยืมจากธนาคารพาณิชย์หรือแหล่งเงินจากตลาดการเงินระหว่างประเทศ หรือจากการอัดฉีดเงินทุนจากคลังของตุรกี

การให้การสนับสนุนทางการเงินแก่ผู้ส่งออกโดยธนาคารเพื่อการส่งออกมีทั้งในรูปแบบเงินกู้ระยะสั้น ระยะปานกลางและระยะยาว โดยผู้ส่งออกสามารถขอเงินกู้ระยะสั้นได้ทั้งในช่วงก่อนและหลังที่มีการขนส่งสินค้าได้โดยมีระยะเวลาเงินกู้ระยะสั้นสูงสุด 540 วัน รายได้จากการส่งออกที่จะได้รับสามารถนำมาขายลดเพื่อส่งเสริมยอดการส่งออกและผ่อนผันเงื่อนไขในการจ่ายเงิน สำหรับสินเชื่อระยะปานกลางและระยะยาว ส่วนมากมีวัตถุประสงค์เพื่อการส่งออกสินค้าทุนหรือการส่งออกจากโครงการสำคัญที่ดำเนินการโดยนักลงทุนตุรกีหรือผู้รับเหมาที่มีฐานการดำเนินการที่ตุรกี ลักษณะของการให้ความช่วยเหลือในระยะปานกลางและระยะยาวรวมถึงการขยายความช่วยเหลือทางการเงินให้กับผู้ซื้อที่อยู่นอกประเทศตุรกีด้วย เพื่ออำนวยความสะดวกในการซื้อสินค้าและบริการจากตุรกีนั่นเอง อย่างไรก็ตาม การให้สินเชื่อกับผู้ซื้อจะต้องมีหลักประกันหรือการค้าประกันโดยธนาคารที่มีชื่อเสียง โดยพิจารณาถึงระดับความเสี่ยงและประเทศของผู้ซื้อผู้ประกอบการให้ความช่วยเหลือด้วย

นอกจากนี้ ตุรกียังให้ความสำคัญกับบริการด้านการประกัน โดยมีทั้งการประกันต่อความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นจากการค้าหรือการประกันความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นจากการเมือง โดยการประกันความเสียหายจากการค้านั้นส่วนมากธนาคารเพื่อการส่งออกเป็นผู้รับความเสี่ยงเอง แต่หากเป็นการประกันความเสียหายที่อาจเกิดจากการเมืองจะได้รับการค้าประกันจากรัฐบาลเป็นส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตาม ในอดีต

ที่ผ่านมายังไม่มีกรณีที่ธนาคารเพื่อการส่งออกหรือเงินประกันจากความเสียหายทางการเมือง โดยเบี้ยประกันมีอัตราตั้งแต่ร้อยละ 0.08-4 (ครอบคลุมทั้งความเสี่ยงทางการเมืองพาณิชย์และทางการเมือง) หรือ ร้อยละ 0.02-4 (สำหรับความเสี่ยงทางการเมืองเพียงอย่างเดียว) ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับอันดับความเสี่ยงของประเทศ ผู้ซื้อ ข้อตกลงการจ่ายเงินเพื่อซื้อสินค้าและบริการ และสถานะของผู้ซื้อ เช่น หน่วยงานเอกชนหรือภาครัฐ เป็นต้น

เพื่อให้เป็นไปตาม Article 12 ของข้อตกลงสหภาพศุลกากร ตุรกีได้ปรับกฎหมายในประเทศในเรื่องการให้สินเชื่อเพื่อการส่งออก ให้สอดคล้องเป็นมาตรฐานเดียวกันกับกฎและระเบียบต่างๆ ของสหภาพยุโรป ภายใต้หลักการดังกล่าว จึงได้นำหลักเกณฑ์ของ OECD ในเรื่องการให้ความช่วยเหลืออย่างเป็นทางการโดยการสนับสนุนสินเชื่อ ซึ่งกำหนดให้มีการจ่ายคืนให้แล้วเสร็จตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป

3.7 กระบวนการทางการค้า

3.7.1 กระบวนการนำเข้า

กฎหมายที่กำหนดกระบวนการด้านศุลกากรที่เกี่ยวกับการนำเข้า ได้แก่ กฎหมายศุลกากรเลขที่ 4458 (Custom Law No. 4458) โดยในช่วงที่ผ่านมาตุรกีได้ดำเนินการปรับกระบวนการด้านศุลกากรเพื่อให้สอดคล้องและเป็นไปตาม Acquis Communautaire ของสหภาพยุโรปและมีหน่วยงานที่เป็นผู้รับผิดชอบหลักในด้านนี้คือ กระทรวงการค้าและศุลกากร (Ministry of Customs and Trade) ซึ่งที่ผ่านมาได้ดำเนินการปรับกระบวนการด้านศุลกากรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยนำระบบคอมพิวเตอร์แบบประมวลข้อมูลทันที (real time) เข้ามาใช้ในการเก็บข้อมูลและดำเนินการในการสรุปผลยื่นแสดงภาษี การจัดการคลังสินค้า การจัดทำบัญชีและคำนวณภาษี

แบบแสดงภาษีและเอกสารศุลกากรของตุรกีมีรูปแบบที่สอดคล้องกับกระบวนการด้านศุลกากรที่ใช้เอกสารฉบับเดียว (Single Administrative Document: SAD) ของสหภาพยุโรป การนำเข้าสินค้าจากประเทศที่ไม่ใช่สมาชิกของสหภาพยุโรปแต่เป็นประเทศที่ตุรกีมีข้อตกลงเขตการค้าเสรีด้วย จำเป็นต้องใช้หนังสือรับรองการเคลื่อนย้าย EUR1 หรือ EUR.MED จึงจะได้สิทธิประโยชน์อัตราภาษีศุลกากรเป็นอัตรารายปีตามข้อตกลงนั้นๆ อย่างไรก็ตาม หากเป็นสินค้าจากภาคเกษตรกรรม ถ่านหิน และผลิตภัณฑ์จากเหล็ก แม้จะเป็นการนำเข้าจากประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปก็จำเป็นต้องยื่นเอกสารดังกล่าวเช่นกันในการขอรับอัตรารายปีพิเศษหรือตามสิทธิประโยชน์ เจ้าหน้าที่ศุลกากรที่มีอำนาจสามารถพิจารณาอนุญาตให้กระบวนการและการปฏิบัติตามกฎระเบียบต่างๆ มีความยืดหยุ่นมากขึ้นโดยอาจไม่เรียกดูเอกสารบางชนิดได้ การดำเนินการในกระบวนการศุลกากรผู้นำเข้าไม่จำเป็นต้องจ้างนายหน้า บุคคลหรือหน่วยงานอื่นเข้ามาช่วยดำเนินการเป็นตัวแทนผ่านพิธีการศุลกากร

สำหรับกระบวนการหรือขั้นตอนการนำเข้า ผู้นำเข้าต้องยื่นแบบสรุปการสำแดงสินค้า (Summary declaration) ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ต่อสำนักงานศุลกากรก่อนสิ้นสุดวันทำงานภายหลังที่สินค้ามาถึงด่านศุลกากร โดยผู้นำเข้าจะต้องแนบต้นฉบับใบตราส่งสินค้า (Bill of landing) พร้อมกับใบสรุปการสำแดงสินค้า ในกรณีที่มีเอกสารหลักฐานประกอบครบถ้วนกระบวนการนำเข้าจะสามารถดำเนินการแล้วเสร็จได้ภายใน 24 ชั่วโมง

ผู้นำเข้าจะเป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการผ่านพิธีการศุลกากร โดยสินค้าที่มาถึงด่านศุลกากรผ่านการขนส่งทางถนน รถไฟ หรือทางเครื่องบินจะต้องดำเนินการผ่านพิธีการศุลกากรภายใน 20 วัน สำหรับการขนส่งทางทะเลจะต้องดำเนินการภายใน 45 วัน ทั้งนี้ ผู้นำเข้าสามารถขอขยายระยะเวลาดังกล่าวได้หากมีเหตุจำเป็น หากผู้นำเข้าไม่ได้ดำเนินการผ่านพิธีการศุลกากรภายในระยะเวลาที่กำหนด จะถูกดำเนินการยึดสินค้าและนำออกขายทอดตลาด ยกเว้นเป็นกรณีที่มีการพิจารณาจากศาลหรือหน่วยงานที่มีอำนาจให้ยกเลิกการนำเข้าสินค้านั้นๆ อย่างไรก็ตาม ผู้สำแดงสินค้าสามารถสงวนสิทธิ์ในกระบวนการออกเอกสารประกาศการขายทอดตลาดจนกว่าจะมีการกำหนดวันประมูล โดยจ่ายค่าธรรมเนียมในอัตราร้อยละ 1 ของมูลค่าของสินค้าตามราคาส่งมอบที่รวมประกันและค่าขนส่ง (c.i.f.) แล้ว

สินค้าบางประเภทถูกกำหนดให้มีการนำเข้าผ่านสำนักงานศุลกากรพิเศษที่กำหนดขึ้นโดยเฉพาะ ได้แก่ ยานพาหนะ แทรกเตอร์ รถจักรยานยนต์ รวมทั้งชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์เสริมจะต้องดำเนินการผ่านสำนักงานศุลกากร ณ ด่าน ดังต่อไปนี้ Yesikoy Gebze Izmit หรือ Mersin ผลิตภัณฑ์สิ่งทอต้องดำเนินการผ่านสำนักงานศุลกากร ณ ด่าน ดังต่อไปนี้ Halkali Atatürk Havaliman ท่าอากาศยาน Saniha Gökçen Gemlik Mersin Izmir Denizli Ankara Kayseri หรือ Gaziantep ผลิตภัณฑ์ปุ๋ยจะต้องนำเข้าผ่านสำนักงานศุลกากร ณ ด่าน ดังต่อไปนี้ Derince Mersin Samsun Izmir Aliaga Dikili Kapikule station Tekirdag Bandirma Gemlik Iskenderun Ambarli Haydarpaşa หรือ Antalya และ ผลิตภัณฑ์สารทำลายและผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมจะต้องดำเนินการผ่านสำนักงานศุลกากรปิโตรเคมี ณ Gebze เท่านั้น กฎหมายได้กำหนดกรณียกเว้นไว้ เมื่อมีเหตุจำเป็นต้องนำเข้าสินค้าในสำนักงานศุลกากรตามที่ไม่ได้กำหนดไว้สำหรับสินค้าชนิดนั้นๆ ก็ให้จัดตั้งสำนักงานศุลกากรพิเศษขึ้นได้บุคคลตามกฎหมายที่มีหมายเลขภาษีเป็นผู้ที่สามารถนำเข้าสินค้าได้โดยไม่ต้องมีการขอใบอนุญาต อย่างไรก็ตาม การนำเข้าสินค้าบางชนิดกำหนดให้มีการขอใบอนุญาตดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2553 ผลิตภัณฑ์สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มจะต้องดำเนินการลงทะเบียนเพื่อการตรวจสอบ โดยจะต้องมีการลงทะเบียนก่อนการนำเข้าสินค้าและจะต้องมีแบบฟอร์มการลงทะเบียนของผู้ส่งออกที่ได้รับการรับรองด้วย ข้อมูลสำหรับการลงทะเบียน ได้แก่ ชื่อบริษัทที่ถูกต้องตามกฎหมาย ที่อยู่ จำนวนพนักงาน มูลค่ายอดขาย ประกาศนียบัตรการรับรองคุณภาพระหว่างประเทศ รายชื่อประเทศอื่นๆ ที่ผู้ส่งออกได้ส่งออกสินค้าไปถึง การลงทะเบียนสามารถดำเนินการทางอินเทอร์เน็ตหรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์ XML-Based การลงทะเบียนของผู้ส่งออกจะต้องได้รับการรับรองจากหน่วยงานที่มีอำนาจที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ หอการค้า ผู้รับแต่งตั้งหรืออนุญาตให้รับรองเอกสารในตุรกี (Turkish Public notaries) หรือกงสุลใหญ่ การดำเนินการลงทะเบียนให้ส่งเอกสารเพียงครั้งเดียว โดยสามารถปรับปรุงข้อมูลหรือการต่ออายุผ่านทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งผู้ส่งออกจะได้รับการแจ้งเตือนการต่ออายุทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์

3.7.2 กระบวนการส่งออก

กระบวนการส่งออกมีข้อกำหนดเช่นเดียวกับกระบวนการนำเข้าที่ได้กล่าวไปข้างต้นแล้ว ทั้งในส่วน of ข้อกำหนดเอกสารที่ใช้ประกอบการส่งออกและการลงทะเบียนก่อนที่ดำเนินการส่งออกสินค้า นอกจากนี้ ผู้ส่งออกจะต้องลงทะเบียนกับสมาคมผู้ส่งออกและหอการค้าประจำท้องถิ่นของตน โดยมีค่าธรรมเนียมในการขึ้นทะเบียนเป็นอัตราร้อยละ 0.02 ถึง 0.1 ของมูลค่าสินค้าส่งออกราคา f.o.b.

ในส่วนของการขึ้นทะเบียนสินค้าส่งออกยังคงมีการกำหนดในสินค้าดังต่อไปนี้

- (1) สินค้าที่สามารถนำไปลดหย่อนภายใต้กองทุนสนับสนุนและรักษาเสถียรภาพด้านราคา (Support and Price Stabilization Fund: SPSF)
- (2) สินค้าที่จ่ายโดย SPSF
- (3) สินค้าภายใต้กรอบบัญชีพิเศษสำหรับการจ่ายเงินเป็นงวดในสินเชื่อสำหรับการดำเนินการค้าต่างตอบแทน (Barter Trade)
- (4) สินค้าส่งออกภายใต้ข้อตกลงก๊าซธรรมชาติระหว่างตุรกีและสหพันธรัฐรัสเซีย
- (5) การส่งออกสินค้าภายใต้การจำกัดต่อประเทศที่ใช้มาตรการจำกัดทางด้านปริมาณกับสินค้าส่งออกของตุรกี (ในปัจจุบันยังไม่เกิดขึ้น)
- (6) การส่งออกไปยังประเทศที่ได้รับการคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจจากผลการตัดสินของสหประชาชาติ
- (7) สินค้าที่ได้รับการรับรองภายใต้กฎระเบียบพื้นฐานและการปฏิบัติด้านเกษตรอินทรีย์
- (8) สินค้าส่งออกภายใต้ข้อตกลงเวียนนาเรื่องการป้องกันชั้นบรรยากาศ ซึ่งรวมถึงบันทึกและข้อสนธิสัญญาและการแก้ไขที่เกี่ยวข้อง
- (9) การส่งออกสินค้าน้ำมันมะกอกที่ยังไม่ได้ผ่านการแปรรูป และน้ำมันมะกอกบรรจุถังที่ผ่านการแปรรูปแล้ว ชะเอมดิบ (Licorice root) แร่ซิลิเกตของแมกนีเซียม (Raw meerschaum) และท่อยาสูบ (Sample pipe)
- (10) การส่งออกมะกอกที่ยังไม่ได้ผ่านการแปรรูปบรรจุถุง ซองหรือกล่อง ปศุสัตว์ พริกไทยขนาดใหญ่ (Bulk conic pepper) มะกอกดิบที่ยังไม่ได้ผ่านการหมัก ชิ้นส่วนหรือเศษทองแดง สังกะสี หินอ่อน ปูน และ Gherkin การลงทะเบียนจะต้องดำเนินการเป็นรายกรณีในเวลาที่มีการดำเนินการส่งออก

นอกจากนี้ กระทรวงการค้าและศุลกากร (Ministry of Customs and Trade) อาจกำหนดให้ผู้ส่งออกบางรายที่ผ่านคุณสมบัติในการออกใบสำแดงใบกำกับสินค้า (Invoice declarations) และ ใบสำแดงใบกำกับสินค้า EUR-MED นอกจากนี้กระทรวงการค้าและศุลกากร (Ministry of Customs and Trade) อาจให้อำนาจในการออกเอกสารการส่งสินค้า (Movement certificates A.TR) แก่ผู้ส่งออกไปยังกลุ่มประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปและที่ครอบคลุมโดยข้อตกลงสหภาพศุลกากร โดยไม่ต้องส่งเอกสารมาให้หน่วยงานผู้มีอำนาจอนุมัติก่อนได้ ผู้ส่งออกที่จะได้รับการพิจารณาจะต้องเป็นผู้ส่งออกที่มีการส่งออกเป็นประจำ และต้องไม่เคยเกี่ยวข้องในการกระทำที่ผิดกฎหมายด้านศุลกากรและภาษี และจะต้องมีการเก็บรักษาข้อมูลต่างๆ เพื่อการตรวจสอบโดยเจ้าหน้าที่ศุลกากรได้เสมอ

3.8 ระบบภาษีภายในประเทศ

ตุรกีมีการปรับปรุงระบบภาษีเงินได้นิติบุคคลในปี พ.ศ. 2549 และได้ใช้การลงทะเบียนเสียภาษีระบบใหม่ ซึ่งส่งผลให้กระบวนการทางด้านภาษีมีความชัดเจนมากขึ้น รวมทั้งสอดคล้องกับระบบมาตรฐานภาษีระหว่างประเทศ ทั้งนี้ สามารถแบ่งภาษีในประเทศออกเป็น 3 ประเภทหลัก คือ

3.8.1 ภาษีเงินได้ (Income Taxes)

เป็นภาษีที่เก็บจากรายได้ทุกประเภท ซึ่งครอบคลุมถึงเงินได้ของบุคคลในประเทศ ชาวต่างชาติ และนิติบุคคลที่มีรายได้และมีถิ่นพำนักอยู่ในประเทศตุรกี รายได้จากการประกอบอาชีพของผู้ไม่ได้มีถิ่นพำนักในตุรกีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ ธุรกิจทางธุรกิจ หรือกิจกรรมใดๆ ที่ก่อให้เกิดรายได้จะต้องเสียภาษีทั้งสิ้น แต่ทั้งนี้เฉพาะรายได้ที่ได้รับภายในประเทศตุรกีเท่านั้น

3.8.1.1 ภาษีเงินได้นิติบุคคล (Corporate Income Taxes)

อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่เก็บจากกำไรของภาคธุรกิจอยู่ที่อัตราพื้นฐานที่ร้อยละ 20 โดยนิติบุคคลที่มีถิ่นพำนักในประเทศและที่ไม่มีถิ่นพำนักในประเทศ จะต้องเสียภาษี ณ ที่จ่าย จากรายได้ดังต่อไปนี้ ได้แก่ เงินปันผลที่อัตราร้อยละ 15 ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคาร รวมทั้งส่วนแบ่งกำไรที่จ่ายโดยธนาคารจากบัญชีร่วม (participation account) ที่เปิดบัญชีหลังวันที่ 2 มกราคม พ.ศ. 2556 เก็บที่อัตราร้อยละ 10-18 และข้อตกลงการซื้อคืนตราสารหนี้ (REPO) ที่อัตราร้อยละ 15 อย่างไรก็ตามดอกเบี้ยจากพันธบัตรรัฐบาล ตัวเงินคงคลัง พันธบัตรหรือตัวเงินอื่นๆ จะไม่ต้องเสียภาษี ณ ที่จ่าย

3.8.1.2 ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (Individual Income Tax)

มีอัตราภาษีตั้งแต่ร้อยละ 15-35 โดยเก็บตามฐานรายได้รายปี โดยในปี พ.ศ. 2556 มีการกำหนดฐานรายได้รวมและอัตราภาษี ดังนี้ (1) รายได้รวมต่อปีไม่เกิน 10,700 ตุรกีลีรา เสียภาษีที่อัตราร้อยละ 15 (2) รายได้รวมต่อปี 10,701-26,000 ตุรกีลีรา เสียภาษีที่อัตราร้อยละ 20 (3) รายได้รวมต่อปี 26,001-60,000 ตุรกีลีรา เสียภาษีที่อัตราร้อยละ 27 และ (4) รายได้รวมต่อปีตั้งแต่ 60,001 ตุรกีลีรา เสียภาษีที่อัตราร้อยละ 35

3.8.2 ภาษีรายจ่าย (Taxes on Expenditure)

3.8.2.1 ภาษีมูลค่าเพิ่ม (Value Added Tax)

อัตราภาษีมีหลายอัตราที่แตกต่างกันได้แก่ ร้อยละ 1 ร้อยละ 8 และร้อยละ 18 ตามประเภทรายจ่าย โดยรายจ่ายที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้แก่ รายจ่ายในการซื้อสินค้าและบริการจากการดำเนินการทางเศรษฐกิจในด้านต่างๆ เช่น การค้าขาย การอุตสาหกรรม การเกษตรกรรม และการให้บริการหรือสินค้าอื่นๆ นอกจากนี้ยังรวมถึงสินค้าและบริการที่นำเข้ามาสู่ในประเทศ และการส่งมอบสินค้าและบริการอันเป็นผลมาจากกิจกรรมลักษณะอื่นๆ ก็จะต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มด้วยเช่นกัน การคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับสินค้านำเข้านั้น จะคำนวณบนพื้นฐานของราคาสินค้านำเข้าที่รวมภาษีศุลกากรและภาษีบริโภคเฉพาะแล้ว (ในกรณีที่มีภาษีบริโภคเฉพาะด้วย) ภาษีมูลค่าเพิ่มจะไม่เรียกเก็บกับสินค้าส่งออก สินค้าที่นำเข้ามาภายใต้

การรับรองสิทธิประโยชน์ในการลงทุน สินค้าที่อยู่ระหว่างการพักที่ประเทศตุรกีเพื่อการขนส่งต่อไปยังประเทศอื่นๆ หรือการซื้อสินค้าและบริการโดยคณะทูตหรือเจ้าหน้าที่ทางการทูต

อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับสินค้าทั่วไปกำหนดที่ร้อยละ 18 สำหรับอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 8 นั้น เป็นอัตราภาษีส่วนลดที่กำหนดขึ้นสำหรับผู้ผลิตในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเสื้อผ้าทำงานสำเร็จรูป บริการการดูแลผู้สูงอายุหรือสถานพักฟื้นของเอกชน และบริการร้านอาหาร นอกจากนี้ยังรวมถึงบริการที่พัก โดยโรงแรมและที่พักลักษณะคล้ายคลึงกัน (Hotel, Motel, pensions and Holiday villages) รวมทั้งสินค้าอุปโภคบริโภค ได้แก่ แปรงสีฟัน คอนแทคเลนส์ กรอบแว่นตา และเครื่องถักผ้า (Knitting machines) เป็นต้น

3.8.2.2 ภาษีบริโภคเฉพาะ (Special Consumption Tax: SCT)

ภาษีชนิดนี้จะเรียกเก็บจากการบริโภคสินค้า 4 ประเภทหลักทั้งสินค้านำเข้าและสินค้าที่ผลิตในประเทศ ได้แก่ (1) ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ก๊าซธรรมชาติ น้ำมันหล่อลื่น กลุ่มผลิตภัณฑ์สารละลาย มีการกำหนดอัตราภาษีต่อหน่วยของสินค้า (2) รถยนต์และพาหนะอื่นๆ รถจักรยานยนต์ เครื่องบิน เฮลิคอปเตอร์ และเรือยอร์ช มีการกำหนดอัตราภาษีเป็นร้อยละของมูลค่าสินค้าตั้งแต่ร้อยละ 1-84 (3) บุหรี่ ผลิตภัณฑ์ยาสูบ และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีการกำหนดอัตราภาษีในหลายรูปแบบทั้งที่เป็นอัตรา ร้อยละตามมูลค่าของสินค้าโดยเครื่องดื่มแต่ละประเภทก็มีการกำหนดอัตราภาษีที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ ยังมีการกำหนดภาษีเป็นอัตราคงที่ต่อหน่วยหรือปริมาณสินค้าอีกรูปแบบหนึ่งด้วย และ (4) สินค้าฟุ่มเฟือย มีการกำหนดอัตราภาษีเป็นร้อยละของมูลค่าสินค้าตั้งแต่ร้อยละ 6-20 ภาษีบริโภคเฉพาะจะเก็บเพียงครั้งเดียว ต่างจากภาษีมูลค่าเพิ่มที่เรียกเก็บในทุกๆ ธุรกิจที่มีการซื้อขายสินค้า โดยในสินค้านำเข้ามักจะถูกเรียกเก็บ ภาษีบริโภคเฉพาะ เมื่อสินค้าผ่านพิธีการทางศุลกากร ในขณะที่สินค้าที่ผลิตในประเทศจะเรียกเก็บภาษีบริโภค เฉพาะเมื่อมีการส่งมอบสินค้าแก่ผู้บริโภค

3.8.2.3 ภาษีธุรกรรมทางธนาคารและประกันภัย

(Banking and Insurance Transaction Tax)

แม้ว่าธุรกรรมทางธนาคารและประกันภัยจะได้รับยกเว้นจากภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่ต้องเสีย ภาษีประเภทนี้แทน โดยเรียกเก็บจากรายได้ที่ได้รับโดยธนาคาร เช่น ดอกเบี้ยเงินกู้ กำหนดอัตราภาษี โดยทั่วไปที่ร้อยละ 5 ดอกเบี้ยที่ได้จากธุรกรรมการฝากเงินระหว่างธนาคาร กำหนดภาษีที่อัตราร้อยละ 1 สำหรับธุรกรรมการซื้อขายเงินตราต่างประเทศไม่ต้องเสียภาษีชนิดนี้

3.8.2.4 อากรแสตมป์ (Stamp duty)

อากรชนิดนี้เรียกเก็บจากเอกสารหลายประเภท ได้แก่ สัญญาต่างๆ ข้อตกลง ตัวเงินจ่าย ทุนส่วนเพิ่ม ตราสารเครดิต หนังสือค้ำประกัน งบการเงิน และบัญชีเงินเดือน โดยอากรแสตมป์จะเก็บเป็น สัดส่วนตามมูลค่าที่ปรากฏในเอกสารมีอัตราตั้งแต่ร้อยละ 0.189-0.948 อีกส่วนหนึ่งกำหนดเก็บเป็นอัตราคงที่ ตามประเภทเอกสาร

3.8.3 ภาษีสินทรัพย์ (Taxes on Wealth)

มีทั้งสิ้น 3 ประเภท ได้แก่ (1) ภาษีมรดกและของกำนัล เก็บในอัตราร้อยละ 1-30 (2) ภาษีโรงเรือน และที่ดิน โดยผู้ที่ครอบครองสินทรัพย์ เช่น อาคาร หอสมุด และที่ดิน เป็นต้น จะต้องเสียภาษีอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งมีอัตราตั้งแต้อยู่ที่ 0.1-0.6 ในขณะที่รายได้จากการเปลี่ยนกรรมสิทธิ์อสังหาริมทรัพย์จะต้องเสียภาษีที่อัตราร้อยละ 10 และ (3) ภาษียานพาหนะ เก็บทุกปีเป็นอัตราคงที่ขึ้นอยู่กับอายุการใช้งานและขนาดของเครื่องยนต์

ตุรกียังกำหนดสิทธิประโยชน์ทางภาษี (Tax incentive) และการยกเว้นภาษี และการลดหย่อนภาษี เพื่อส่งเสริมกิจกรรมที่มีความสำคัญต่อการการพัฒนาศักยภาพทางการแข่งขันของประเทศ

ตุรกีได้กำหนดสิทธิประโยชน์ทางภาษีให้กับธุรกรรมหลายประเภท ได้แก่ การดำเนินการในเขตพื้นที่การพัฒนา เขตพื้นที่การพัฒนาเทคโนโลยี และเขตพื้นที่อุตสาหกรรม หรือเขตพื้นที่ที่รัฐกำหนดไว้เป็นพิเศษ การดำเนินการด้านการวิจัยและพัฒนา การดำเนินการด้านการศึกษาของเอกชน การลงทุนทางด้านวัฒนธรรม การจัดสรรเงินกู้ และสิทธิประโยชน์ในการดำเนินการทางทะเลระหว่างประเทศ

ตุรกีมีนโยบายการยกเว้นภาษี และการลดหย่อนทางภาษีต่างๆ ได้แก่ การกำหนดช้อยกเว้นการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มไว้ในธุรกรรม ดังต่อไปนี้ การส่งออกสินค้าและบริการ การให้บริการเครือข่ายการสื่อสารข้ามแดนระหว่างประเทศสำหรับผู้ให้บริการต่างประเทศที่มาให้บริการในประเทศตุรกี ซึ่งเป็นไปตามข้อตกลง การให้บริการเครือข่ายข้ามแดนระหว่างประเทศที่มีหลักการให้ประโยชน์ต่างตอบแทนกัน กิจกรรมการสำรวจปิโตรเลียม การคมนาคมระหว่างประเทศ การจำหน่ายสินค้าและบริการต่อผู้แทนทางการทูต กงสุล และองค์กรระหว่างประเทศที่มีสถานะในการได้รับการยกเว้นภาษีซึ่งรวมทั้งลูกจ้างโดยบุคคลเหล่านี้ การขายหรือการนำเข้าเครื่องจักรและอุปกรณ์ให้กับบุคคลหรือนิติบุคคลที่เป็นผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มและมีประกาศนียบัตรการลงทุนที่ออกโดยหน่วยงานที่มีอำนาจที่เกี่ยวข้อง บริการสำหรับเรือและอากาศยาน ฌ ท่าเรือและท่าอากาศยาน

นอกจากนี้ยังมีการยกเว้นภาษีในกิจกรรมทางสังคม ได้แก่ สินค้าและบริการที่จำหน่ายให้รัฐบาลหรือหน่วยงานทางด้านวัฒนธรรม การศึกษา สุขภาพ และหน่วยงานที่มีวัตถุประสงค์ทางสังคมเช่นเดียวกัน ธุรกรรมทางการเงินการธนาคารและประกันภัยได้รับการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มแต่ยังคงต้องเสียภาษีธุรกรรมทางการเงินการธนาคารและประกันภัยในอัตราร้อยละ 5 นอกจากนี้ ยังมีการยกเว้นภาษีจากรายได้ที่ได้จากหน่วยงานสาขาต่างประเทศ และสำหรับการร่วมลงทุนทั้งในและต่างประเทศ โดยยกเว้นให้กับองค์กรหรือหน่วยงานที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด การลดหย่อนภาษีมีการกำหนดให้กับกิจกรรมด้านการวิจัยและพัฒนา และการหักค่าลดหย่อนจากฐานภาษีสำหรับหน่วยงานที่มีการบริจาค ให้ความช่วยเหลือ หรือให้ความสนับสนุนทางการเงินสำหรับกิจกรรมการกีฬาอีกด้วย

3.9 สรุป

หัวข้อ	รายละเอียด	ประเด็นที่มีความสำคัญต่อความตกลงทางการค้าระหว่างไทยกับตุรกี
ภาพรวม	<ul style="list-style-type: none"> - หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบหลักในการดำเนินนโยบายทางการค้า คือ กระทรวงเศรษฐกิจ และนโยบายทางการค้าหลักของตุรกีเป็นไปตามกรอบข้อตกลงภายใต้องค์การการค้าโลกและสหภาพยุโรป 	<ul style="list-style-type: none"> - การดำเนินนโยบายทางการค้าด้านต่างๆ จะเป็นไปตามกรอบของความร่วมมือระหว่างประเทศ
มาตรการทางด้านภาษีศุลกากร	<ul style="list-style-type: none"> - ตุรกีมีการใช้พิกัดศุลกากรถึง 12 หลัก - อัตราภาษีโดยเฉลี่ยในสินค้าเกษตร (ร้อยละ 72) สูงกว่าอัตราภาษีโดยเฉลี่ยในสินค้าอุตสาหกรรม (ร้อยละ 17.4) ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการเข้าร่วมสหภาพศุลกากรกับสหภาพยุโรป - การเก็บภาษีศุลกากรในตุรกีมีรูปแบบแตกต่างกันไปในแต่ละสินค้า แต่ส่วนใหญ่เป็นการเก็บตามอัตราส่วนร้อยละของมูลค่าสินค้าที่นำเข้า - ระบบการให้สิทธิพิเศษทางภาษี (GSP) ของตุรกีเป็นไปตามระบบที่มีการบังคับใช้ในสหภาพยุโรป - การเก็บค่าธรรมเนียมอื่นๆ เป็นไปด้วยจุดประสงค์ในการนำเงินเข้ากองทุนต่างๆ ปัจจุบันมีการเก็บค่าธรรมเนียมตามระบบการขนส่งสินค้า และเก็บค่าธรรมเนียมจากการนำเข้าสัตว์น้ำ - ตุรกีได้มีการกำหนดโควตาอัตราภาษีโดยการจัดสรรตามหลักการจัดลำดับผู้มาก่อนหลังหรือบนพื้นฐานผลงานในอดีต - บริษัทที่ได้รับสิทธิพิเศษการส่งเสริมการลงทุนจากภาครัฐ จะได้รับการยกเว้นภาษีศุลกากรนำเข้าเครื่องจักรที่นำมาใช้ในกระบวนการผลิต - ในการผ่านพิธีการทางศุลกากรนั้น ผู้ประกอบการต้องเสียค่าธรรมเนียมในการดำเนินการแต่ละครั้งแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับระยะเวลาการดำเนินการ และประเภทของธุรกรรม - การนำเข้าแอลกอฮอล์และผลิตภัณฑ์ยาสูบต้องติดแถบอากรแสตมป์ - ตุรกีเรียกเก็บภาษีส่งออกใน 2 ชนิดสินค้าได้แก่ หนึ่งดิบ และเฮเซลนัท 	<ul style="list-style-type: none"> - การที่ตุรกีใช้ระบบการให้สิทธิพิเศษทางภาษีระบบเดียวกับสหภาพยุโรป ทำให้ไทยสามารถส่งออกสินค้าเข้าไปยังตุรกีโดยได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีเช่นเดียวกันกับการส่งออกไปสหภาพยุโรป ทำให้ผู้ประกอบการไทยมีตลาดที่กว้างขึ้นและแสดงให้เห็นว่าจากการดำเนินการดังกล่าว ตุรกีมีท่าทีในการปกป้องสินค้าเกษตรมากกว่าสินค้าอุตสาหกรรม สังเกตได้จากอัตราภาษีศุลกากรโดยเฉลี่ยที่สูงกว่าและการให้โควตาอัตราภาษีกับสินค้าเกษตรเพียงไม่กี่รายการ และให้กับประเทศที่เป็นคู่ภาคีความตกลงการค้าเสรีเท่านั้น
มาตรการกีดกันทางการค้าที่มีใช้ภาษี	<ul style="list-style-type: none"> - ตุรกีมีการกำหนดรายชื่อสินค้าที่ห้ามนำเข้า 10 หมวดสินค้า สินค้าที่ต้องมีใบอนุญาตในการนำเข้า 14 หมวดสินค้า และตุรกียังได้กำหนดโควตาการนำเข้าสินค้าในหมวดสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม - ตุรกีห้ามการส่งออกสินค้า 12 หมวดและได้กำหนดรายชื่อสินค้าที่ต้องมีใบอนุญาตในการส่งออก 24 ประเภท 	<ul style="list-style-type: none"> - การกำหนดรายชื่อสินค้าต้องห้ามในการนำเข้า และสินค้าที่ต้องมีใบอนุญาตนำเข้าอย่างชัดเจน แสดงให้เห็นว่าไทยไม่สามารถใช้ประโยชน์จากการจัดทำ FTA ในสินค้าหมวดนั้นๆ ได้

หัวข้อ	รายละเอียด	ประเด็นที่มีความสำคัญต่อความตกลงทางการค้าระหว่างไทยกับตุรกี
	<ul style="list-style-type: none"> - ตุรกีต้องจำกัดการใช้มาตรการทางเทคนิคต่อการค้าเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดของสหภาพยุโรป ในปัจจุบันตุรกีมีการกำหนดมาตรฐานจำนวน 33,097 มาตรฐาน - เช่นเดียวกันกับการใช้มาตรฐาน ตุรกีต้องปรับกฎระเบียบด้านเทคนิคให้เป็นไปตามข้อกำหนดของสหภาพยุโรป และกฎระเบียบด้านเทคนิคที่มีการใช้นั้นเหมือนกันทั้งกับสินค้าในประเทศและสินค้านำเข้า - กระบวนการตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์จะมีการบังคับใช้กับสินค้าที่อยู่ภายใต้กฎระเบียบของสหภาพยุโรปและสินค้าที่มีความเสี่ยงสูง โดยหน่วยงานที่รับผิดชอบในการออกใบรับรองจะแตกต่างกันไปในแต่ละสินค้า - มาตรการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชที่ตุรกีนำมาใช้มีความสอดคล้องกับข้อตกลงกับองค์การระหว่างประเทศ 	<ul style="list-style-type: none"> - การที่ตุรกีเป็นสมาชิกสหภาพศุลกากรกับสหภาพยุโรปและองค์การระหว่างประเทศอีกหลายองค์การนั้น ได้สะท้อนมาถึงการนำมาตรฐานทางเทคนิค กฎระเบียบด้านเทคนิค และมาตรการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชที่สอดคล้องกับความตกลงต่างๆ ที่ตุรกีเคยทำไว้กับประเทศ/องค์การเหล่านี้ และการให้การปฏิบัติกับสินค้านำเข้าเช่นเดียวกันกับสินค้าในประเทศ ทำให้ผู้ประกอบการไทยสามารถศึกษาข้อมูลด้านกฎระเบียบเหล่านี้ได้สะดวกขึ้น และป้องกันการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมกับสินค้าส่งออกจากไทยไปยังตลาดตุรกี
<p>มาตรการเยียวยาทางการค้า</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ประกอบด้วยมาตรการต่อต้านการทุ่มตลาด และมาตรการโต้ตอบการอุดหนุน และมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น - มาตรการต่อต้านการทุ่มตลาด จะยึดตามข้อตกลงขององค์การการค้าโลก และข้อตกลงการปฏิบัติตาม Article VI ของ GATT เป็นหลัก โดยจะมี Ministry of Economy เป็นหน่วยงานเบื้องต้นในการตรวจสอบข้อร้องเรียน เพื่อส่งต่อให้คณะกรรมการประเมินการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมในการนำเข้า ในปี พ.ศ. 2554 มีการใช้มาตรการต่อต้านการทุ่มตลาดต่อประเทศต่างๆ 118 กรณีซึ่งเป็นประเทศจีนมากที่สุด 47 กรณี และประเทศไทย 7 กรณี อุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบที่สุดได้แก่ สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ผลิตภัณฑ์โลหะพื้นฐาน พลาสติก และวัสดุหรือผลิตภัณฑ์ยาง และสินค้าหัตถอุตสาหกรรมต่างๆ⁹ - มาตรการปกป้องการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นได้มีการขยายขอบเขตให้ครอบคลุมการนำเข้าชิ้นส่วนหรือส่วนประกอบของสินค้า จากเดิมเป็นมาตรการเฉพาะสินค้าขั้นสุดท้ายเท่านั้น การตรวจข้อร้องเรียนจะทำได้โดยหน่วยงานเดียวกันกับในกรณีของมาตรการต่อต้านการทุ่มตลาด ตุรกีมีการใช้มาตรการการปกป้อง 	<ul style="list-style-type: none"> - ตุรกีมีแนวโน้มที่จะปกป้องอุตสาหกรรมภายในประเทศจากการนำเข้าสินค้าอย่างไม่เป็นธรรมมากขึ้นเรื่อยๆ และสินค้าที่ทางตุรกีปกป้องมากที่สุดคือ สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ผลิตภัณฑ์โลหะพื้นฐาน พลาสติก และวัสดุหรือผลิตภัณฑ์ยาง และสินค้าหัตถอุตสาหกรรม (Industrial crafts) ต่างๆ ซึ่งอุตสาหกรรมเหล่านี้บางสาขาเป็นอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ เช่น ยานยนต์ พลาสติก และวัสดุหรือผลิตภัณฑ์ยาง ทำให้ไทยต้องเตรียมรับมือกับมาตรการเหล่านี้

⁹ สินค้าหัตถอุตสาหกรรม คือ สินค้าหัตถกรรมที่ทำเป็นจำนวนมาก ที่มีการใช้เครื่องจักรและเทคโนโลยีช่วยในการผลิต เพื่อให้ได้สินค้าที่มีมาตรฐานและปริมาณตามที่ต้องการ ซึ่งมีหลายประเภท เช่น 1) ผ้าและผลิตภัณฑ์ผ้า 2) ผลิตภัณฑ์จักสานไม้ไผ่ และหวาย 3) เครื่องรัก 4) ผลิตภัณฑ์เส้นใยพืช 5) เครื่องปั้นดินเผา 6) เครื่องโลหะ 7) เครื่องไม้ 8) เครื่องหนัง 9) อัญมณีและเครื่องจากเปลือกหอย 10) ผลิตภัณฑ์จากเขาสัตว์ และกระดูกสัตว์ 11) เครื่องแก้ว 12) ผลิตภัณฑ์หิน และ 13) ผลิตภัณฑ์เรซินและอื่นๆ เป็นต้น

หัวข้อ	รายละเอียด	ประเด็นที่มีความสำคัญต่อความตกลงทางการค้าระหว่างไทยกับตุรกี
	<p>จากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นกับทุกประเทศในสินค้าดังนี้ เตาไรต์ไอน้ำ เครื่องดูดฝุ่น รองเท้า และ จักรยานยนต์ อุปกรณ์ไฟฟ้าบางชนิด เส้นด้ายฝ้าย ไม้ขีดไฟ และมีแนวโน้มที่จะขยายระยะเวลาในการใช้มาตรการนี้ให้ยาวขึ้นในการนำเข้ากรอบแว่นสายตา สินค้าเพื่อการท่องเที่ยว กระเป๋าถือ และด้ายและไหม เป็นต้น</p>	
<p>กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ตุรกีมีการกำหนดเรื่องกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าเป็นไปตามข้อตกลงสหภาพศุลกากร โดยใช้ กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดของสินค้าสำหรับประเทศที่สามตามที่สหภาพยุโรปกำหนดและได้เข้าร่วม ระบบ Pan-European Origin Cumulation System ซึ่งทำให้สามารถใช้วัตถุดิบจากประเทศใดก็ได้ที่อยู่ในสหภาพยุโรป สมาคมการค้าเสรียุโรป (EFTA) และตุรกี ในการผลิตสินค้าโดยจะยังคงสถานะสิทธิพิเศษในด้านแหล่ง กำเนิดของสินค้า และได้ขยายไปยังประเทศในแถบเมดิเตอร์เรเนียน จึงได้ขยายเป็น Pan-Euro Mediterranean Cumulation System 	<ul style="list-style-type: none"> - กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าของตุรกีสามารถสร้างข้อได้เปรียบในการนำเข้าสินค้าจากประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป และ EFTA ได้ โดยยังคงถือว่าสินค้าดังกล่าวมีถิ่นกำเนิดในตุรกี ถ้าหากไทยสามารถทำความตกลงทางการค้ากับสหภาพยุโรปสำเร็จ สินค้าจากไทยสามารถส่งออกไปยังตุรกีโดยทางอ้อมผ่านสหภาพยุโรปโดยไม่ต้องทำความตกลงการค้าเสรีกับตุรกี ดังนั้นตุรกีน่าจะต้องการใช้กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าแบบ bilateral cumulation กับไทย เพื่อให้วัตถุดิบหรือสินค้าสำเร็จรูปจากไทยมีผลเหมือนกัน ไม่ว่าจะผ่านทางสหภาพยุโรป หรือตุรกี
<p>การอุดหนุน การส่งออก การให้ความช่วยเหลือทางการเงิน และการส่งเสริมการส่งออก (Export Subsidies, finance, assistance and promotion)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ตุรกีมีการอุดหนุนสินค้าเกษตร 16 รายการเพื่อการพัฒนาศักยภาพการส่งออกสินค้าเกษตรกรรมแปรรูปของตุรกี - ธนาคารเพื่อการส่งออกให้การสนับสนุนทางการเงินแก่ผู้ส่งออกโดยมีทั้งในรูปแบบเงินกู้ระยะสั้นระยะปานกลางและระยะยาว - การขอเงินกู้ระยะสั้นได้ทั้งในช่วงก่อนและหลังที่มีการขนส่งสินค้าได้โดยมีระยะเวลาเงินกู้ระยะสั้นสูงสุด 540 วัน - การขอเงินกู้ระยะปานกลางและระยะยาวส่วนมากมุ่งเน้นไปที่ผู้ส่งออกสินค้าทุน และสำหรับโครงการลงทุนของนักลงทุนตุรกีหรือผู้รับเหมาที่มีฐานอยู่ที่ตุรกี - ตุรกีได้ปรับกฎหมายในประเทศในเรื่องการให้สินเชื่อเพื่อการส่งออก ให้สอดคล้องกับกฎและระเบียบต่างๆ ของสหภาพยุโรป ภายใต้หลักการดังกล่าว กำหนดให้มีการจ่ายเงินกู้คืนให้แล้วเสร็จตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไปได้ 	<p>รายการสินค้าที่ตุรกีมีการอุดหนุนการส่งออก เช่น ผัก ผลไม้ ปลาแปรรูป เนื้อสัตว์ เนื้อสัตว์แปรรูป เป็นต้น เป็นรายการสินค้าที่ไทยมีศักยภาพในการส่งออกสูง ซึ่งหากมีการทำความตกลงฯ ในอนาคต อาจเป็นอุปสรรคในการส่งออกไปยังตุรกีได้ เนื่องจากเป็นรายการสินค้าที่ตุรกีปกป้องสูง</p>

หัวข้อ	รายละเอียด	ประเด็นที่มีความสำคัญต่อความตกลงทางการค้าระหว่างไทยกับตุรกี
<p>กระบวนการทางการค้า</p>	<p>การนำเข้า</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบแสดงภาษีและเอกสารศุลกากรของตุรกีมีรูปแบบที่สอดคล้องกับกระบวนการด้านศุลกากรที่ใช้เอกสารฉบับเดียว (Single administrative document: SAD) ของสหภาพยุโรป - การนำเข้าสินค้าจากประเทศที่ไม่ใช่สมาชิกของสหภาพยุโรปแต่เป็นประเทศที่ตุรกีมีข้อตกลงเขตการค้าเสรีด้วย จำเป็นต้องใช้หนังสือรับรองการเคลื่อนย้าย EUR1 หรือ EUR.MED จึงจะได้สิทธิประโยชน์อัตราภาษีศุลกากรเป็นอัตรารายชื่อตามข้อตกลงนั้นๆ <p>การส่งออก</p> <ul style="list-style-type: none"> - กระบวนการส่งออกมีข้อกำหนดเช่นเดียวกับกระบวนการนำเข้า - ผู้ส่งออกจะต้องลงทะเบียนกับสมาคมผู้ส่งออกและหอการค้าประจำท้องถิ่นของตนโดยมีค่าธรรมเนียมในการขึ้นทะเบียนเป็นอัตราร้อยละ 0.02 ถึง 0.1 ของมูลค่าสินค้าส่งออกราคา f.o.b. 	<p>การนำเข้า:</p> <ul style="list-style-type: none"> - สินค้าบางประเภทถูกกำหนดให้มีการนำเข้าผ่านสำนักงานศุลกากรพิเศษที่กำหนดขึ้นโดยเฉพาะ ได้แก่ ยานพาหนะแทรกเตอร์ รถจักรยานยนต์ รวมทั้งชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์เสริมผลิตภัณฑ์สิ่งทอผลิตภัณฑ์ปุ๋ยและผลิตภัณฑ์สารทำลายและผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม - ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2553 ผลิตภัณฑ์สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มจะต้องดำเนินการลงทะเบียนเพื่อการตรวจสอบ โดยจะต้องมีการลงทะเบียนก่อนการนำเข้าสินค้าและจะต้องมีแบบฟอร์มการลงทะเบียนของผู้ส่งออกที่ได้รับการรับรองด้วย <p>การส่งออก:</p> <ul style="list-style-type: none"> - กระทรวงการค้าและศุลกากร (Ministry of Customs and Trade) อาจกำหนดให้ผู้ส่งออกบางรายที่ผ่านคุณสมบัติในการออกใบสำแดงใบกำกับสินค้า (Invoice declarations) และใบสำแดงใบกำกับสินค้า EUR-MED โดยให้อำนาจในการออกเอกสารการส่งสินค้า (Movement certificates A.TR) แก่ผู้ส่งออกไปยังกลุ่มประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปและที่ครอบคลุมโดยข้อตกลงสหภาพศุลกากร โดยไม่ต้องส่งเอกสารมาให้หน่วยงานผู้มีอำนาจอนุมัติก่อนได้
<p>ระบบภาษีภายในประเทศ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ประกอบด้วยภาษี 3 ประเภทหลักคือ ภาษีเงินได้ ภาษียาจ่าย ภาษีสินทรัพย์ - ภาษีเงินได้เป็นภาษีที่เก็บจากรายได้ทุกประเภทซึ่งสามารถแบ่งเป็น (1) ภาษีเงินได้นิติบุคคลซึ่งมีอัตราภาษีร้อยละ 20 จากกำไรภาคธุรกิจ (2) ภาษียาจ่ายส่วนบุคคลที่อัตราร้อยละ 15-35 	<ul style="list-style-type: none"> - ตุรกีให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม บริการการดูแลผู้สูงอายุและผู้ป่วย และการท่องเที่ยวจากการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราที่ต่ำ ซึ่งอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของตุรกีน่าจะเป็นอุตสาหกรรมที่มีความเข้มแข็ง

หัวข้อ	รายละเอียด	ประเด็นที่มีความสำคัญต่อความตกลงทางการค้าระหว่างไทยกับตุรกี
	<ul style="list-style-type: none"> - ภาษีรายจ่ายจะประกอบด้วย (1) ภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีอัตราภาษีที่แตกต่างหลายอัตราครอบคลุมรายจ่ายในการซื้อสินค้าและบริการทั้งที่ผลิตในประเทศและนำเข้าจากต่างประเทศ โดยทั่วไปอัตราภาษีจะเป็นร้อยละ 18 ยกเว้นกิจกรรมที่กำหนดไว้จะเสียในอัตราที่ต่ำกว่า เช่น อุตสาหกรรมสิ่งทอและเสื้อผ้าทำงานสำเร็จรูป บริการการดูแลผู้สูงอายุหรือสถานพักฟื้นของเอกชน และบริการร้านอาหาร นอกจากนี้ยังรวมถึงบริการที่พักและสินค้าอุปโภคบริโภค (2) ภาษีบริโภคเฉพาะ ซึ่งครอบคลุมสินค้าเฉพาะ 4 กลุ่มคือ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ยานพาหนะต่างๆ ยาสูบและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และสินค้าฟุ่มเฟือย ซึ่งมีอัตราภาษีตั้งแต่ร้อยละ 1-84 และ (3) ภาษีสรรพสามิตทางธนาคารและประกันภัยซึ่งมีอัตราภาษีย้อยละ 5 โดยจะได้รับยกเว้นการจ่ายภาษีมูลค่าเพิ่ม และ (4) อากรแสตมป์ - ภาษีสินทรัพย์ได้แก่ (1) ภาษีของก้ำนัลและมรดกที่อัตราร้อยละ 1-30 (2) ภาษีโรงเรือนและที่ดินมีอัตราร้อยละ 0.1-0.6 และภาษียานพาหนะซึ่งเรียกเก็บตามอายุและขนาดของเครื่องยนต์ - นอกจากนี้ ยังมีการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี การยกเว้นภาษี และการลดหย่อนภาษี เช่น การลงทุนในเขตพัฒนาพิเศษ การทำ R&D การศึกษา และการส่งออกสินค้าและบริการ เป็นต้น 	